

SUOMI
1919

S U O M I
1919

JULKAISSEET
LÄPIPÄÄSEVÄT
1919

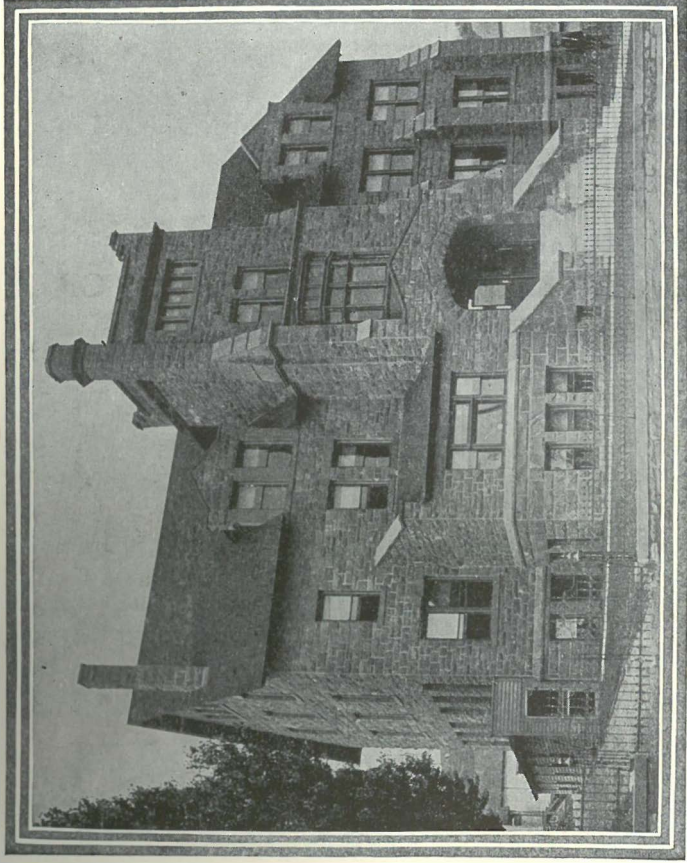
PUBLISHED BY
GRADUATES OF
1919

SUOMI COLLEGE

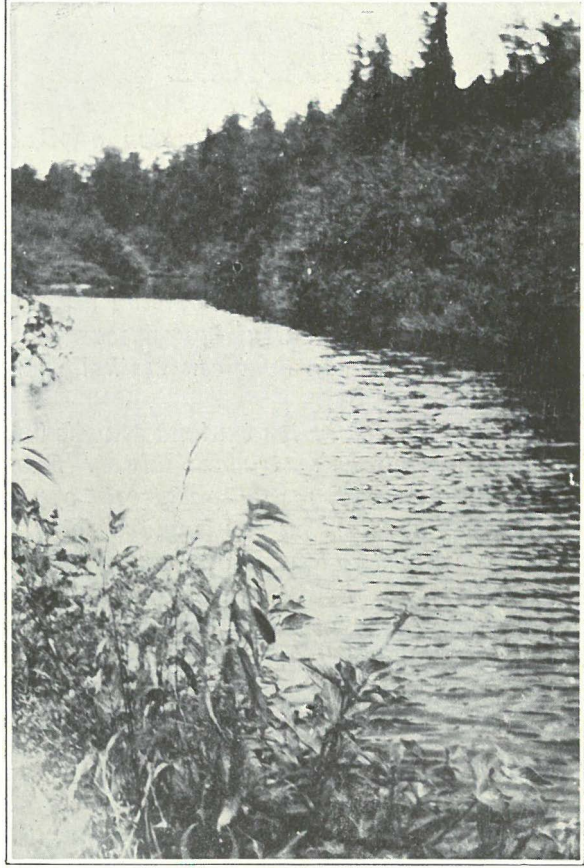

VOL. V

HANCOCK - - - - MICHIGAN
1919

THE COLLEGE BUILDING

ALKULAUSE

“Suomi,” opistomme läpipääsevien oppilaiden kevätjulkaisu on Amerikan suomalaisille — ja erittäinkin Suomi-opiston ystäville — vanha tuttu. Neljänä viime kevännä on se jo ilmestynyt, tuoden tervehdyksen lukijoilleen niiltä nuorukaisilta ja neitosilta, jotka Suomi-opiston akateemisen osaston läpikäytyään tai kauppaosastolla liiketurssin suoritettuaan ovat sen matkalle lähettäneet.

Tunnettuna tervehdyksen tuojana saa siis “Suomi-”julkaisumme taas maailmalle lähteä. Suomi-opiston tänä kevännä, 1919, läpipääsevät oppilaat opettajainsa avustamina sen pyytävät lähettää. Ja vaikka se tietää jo lähtiessään maailmalla karsaitakin katseita kohtaavansa, tohtii se toivoa siellä myöskin ystävien suosiota osakseen saavansa. Vaatimattomana lähettäjäinsä kiitollisuuden ilmaisijana Suomi-opiston ystäviä kohtaan toivoo “Suomi” saavansa tänäkin kevännä tervehdyksensä tuoda.

TOIMITUSKUNTA--EDITORIAL STAFF

PÄÄTOIMITTAJA—EDITOR-IN-CHIEF	KAARLO V. MYKKÄNEN
APUTOIMITTAJAT—ASSISTANT EDITORS	{ HELMI KUITUNEN SIIRI KANTONEN
LIIKKEENHOITAJAT—BUSINESS MANAGERS	{ SANFRID RUOHONIEMI FANNY LAAKSO VENDLA JOHNSON
NEUVONANTAJAT—STAFF ADVISORS	{ MISS RUTH ELIZABETH YOUNG MISS MINNIE PERTTULA MR. JOHN A. KÄRKKÄINEN

Luokan mielilause--Class motto

Nisi Dominus frustra.

Ilman Jumalaa on työmme turha.

Without God our work will be in vain.

Luokan kukka--Class flower

Orvokki.

Pansy.

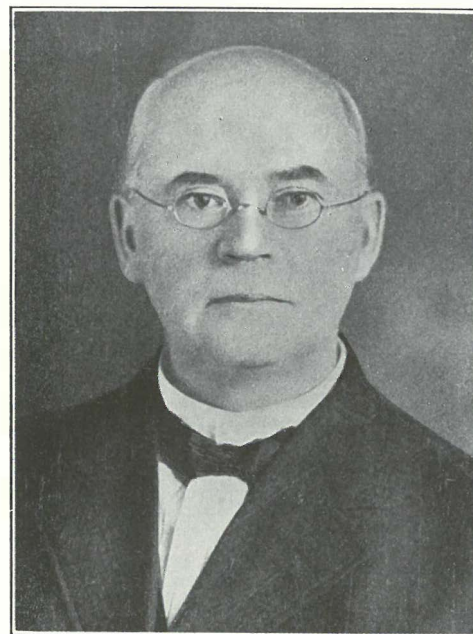
OMISTUS

SUOMI-OPISTON JOHTAJAN
Tohtori JUHO KUSTAA NIKÄNDERIN
MUISTOLLE

omistamme tämän julkaisun, suurella surulla ja kaipauksella muistellen entistä rakasta opettajaamme ja isällistä ystäväämme. Hänen opetuksensa ja neuvonsa ovat syvästi painuneet mieliimme. Hänen muistonsa on meille erittäin rakas ja unohtumaton.

DEDICATION

To the memory of the beloved president of Suomi College since its foundation in 1896 Dr. Juho Kustaa Nikander, whose teachings and counsels are living within us, we, the students of 1919, gratefully dedicate this volume.

TOHTORI JUHO KUSTAA NIKÄNDER.

EDESMENNYTTÄ JOHTAJAAMME MUISTELLESSA.

Syvästi kaipaa sinua siirtokansamme. Rakkaudella muistelee sinua kirkkokuntamme. Elävänä on muistosi koulupiirissämme, jossa niin kauvan sait keskuspylväänä olla. Suuri nuorisojoukko, joka isällisen katsantosi alaisena on saanut elämäntehtäväänsä valmistautua, tahtoisi nyt muistosi kunniapaikalle asettaa. Moni nuorukainen ja neitonen, koulumme päästötodistuksen sinun kädestäsi saatuaan ja monet arvokkaat neuvot sekä vihdoin viimeiset siunaustoivotukset sinun suustasi kuultuaan, on jalkana astunut elämän pitkälle uralle, sen monimutkaiselle polulle. Ja vaikkeivät he heti sinusta erotessaan ole osanneetkaan antamiasi ohjeita täydessä arvossa pitää — kenties jotkut ovat kokonaan halveksineetkin niitä — niin ovat he kuitenkin, joko pikemmin tai myöhemmin tulleet huomaamaan, että oikeita olivat opetuksesi. Taivaallisen Opettajan koulussa saamiasi neuvoja olit jaellut oppilaillesi. Siksi ne vieläkin neuvoista parhaita ovat ja käytännössä toteutettuina yhä arvokkaimmiksi tulevat.

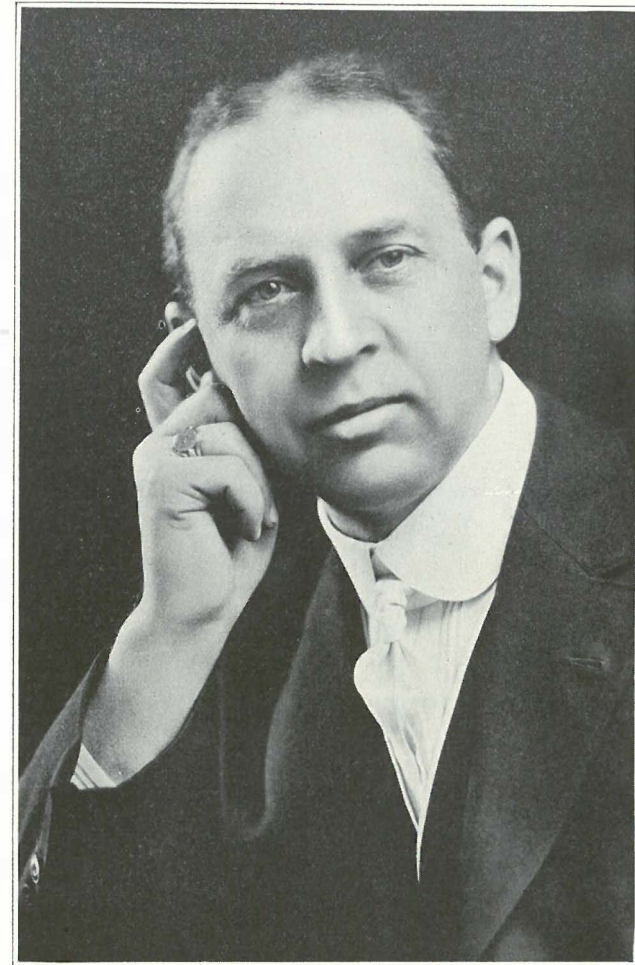
Et ole, johtajamme, nyt enää opistokodistamme lähtevien oppilaittesi kättä erojaisiksi puristamassa etkä onnentoivotuksia heille lausumassa. Mutta muistoihin sinusta ajatuksemme keskittyvät, kun annamme kuluneiden kouluvuo-

siemme mieliimme palata. Iloitsemme siitä, että saimme niin monella opetustunnillasi istua, vuosikausia oppilainasi olla. Ne ajat evät voi helposti mielestämme häpyä, vaikka emme osanneetkaan niitä aina parhaalla tavalla käyttää. Neuvosi ja opetuksesi, jotka hyvin harkituin sanoin, syvällistä rakkautta uhkuvin tuntein ja rehellistä hellyyttä ilmaisevin katsein aina esitit, eivät voineet olla huolettomimmankaan oppilaasi sydämeen hyviä, pysyväisiä jälkiä jättämättä. Kärsivällisyytesi meitä kohtaan ei kesken loppunut. Heikkoutemme, velttoutemme, itsekkäisyytemme ja muut pahat taipumuksemme, joiden kautta työtäsi paljon vaikeutimme, saatoit hymyilevällä maltillisuudella ja unhoittavalla anteeksiantavaisuudella aina vastaanottaa. Et sentään nuhdettakaan sopivalla ajalla unhoittanut antaa. Pahan tahdoit pahaksi osoittaa. Hyvään oli halusi meitä johdattaa. Oi, kuinka paljon teit hyväksemme! Eihän ole ihme, jos eläkin muistosi sydämissämme.

Mutta varmaan ankarasti nuhtelisit meitä — ja siihen olisi sinulla täysi syy — jos muistelisimme ja ylistelisimme vain sinua ja sinun täältä keskuudestamme poistunutta persoonasi. Ethän täällä ollessasikaan itsellesi ylistystä pyytänyt. Herran armosta vain elit. Jumalalta saamaasi hyvyyttä tahdoit Jumalan hyvyytenä toisillekin jakaa. Kaikkivaltiaalle ainoastaan tahdoit kunnian antaa. Jeesuksen sovituksessa rauhasi ja ilosi löysit. Kristuksessa saavutettua onnellisuutta tahdoit oppilaillesikin tunnetuksi tehdä. Siitä pyydämme Jumalalle kiitollisia olla. Häneltä on kaikki se hyvä, jonka sinunkin kauttasi saimme. Siksi ei muistosi johdakaan mieliämme sinun maahan kätkettyihin jäänöksiisi, vaan siihen suureen taivaalliseen Opettajaan, jonka neuvoissa ei pienintäkään erehdystä ole ollut, ja jossa synnittömän elämän esikuvana ei vähäistäkään vajavaisuutta ole havaittu. Ja kun tähän Opettajaan ovat katseemme tähdätyt, niin saamme Hänessä nähdä paljon enemmän kuin verrattoman opettajan ja täydellisen elämän esikuvan. Saamme nähdä Hänessä Vapahtajamme, joka on meille kadotuksen ansainneille ihmislapsille pääsön iankaikkiseen autuuteen valmistanut. Tämän näkeminen taas puolestaan, kun Jumalan armon avulla olemme omakohtaisesti päässeet vakuutukseen tuohon autuuteen pääsemisestämme, tuottaa ilon ja rauhan sydämилlemme — sellaisen ilon ja rauhan, joka ainoastaan uskon kautta Jeesukselta on saatavissa.

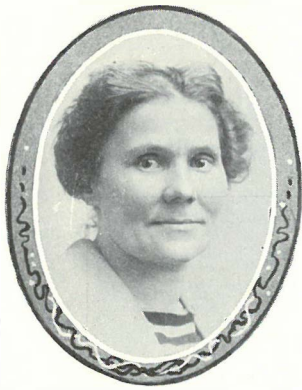
Tästä ilosta ja rauhasta sinä, muistettava johtajamme, saat nyt täydellisesti nauttia. Meidän ilomme täällä turmeluksen kahleissa on vielä hyvin vähäistä ja usein murhemyrskyssä aivan olemattomiinkin häviää. Samoin rauhammekin on vileä hyvin häiriytyvää laatua. Mutta tiedämme häiriöiden loppuvan ja myrskyn taukoavan meidänkin kohdaltamme, kun pääsemme iäiseen kotiimme kanssasi Karitsan kiihosta lualamaan. Nyt vain pyydämme elää ja iloita siitä, mikä muistosi sydämissämme kaunistaa: uskosta Vapahtajamme Jeesukseen Kristukseen.

K. V. M.

REV. JOHN VARGELIN, A. B.
President

Johtaja, taloudenhoitaja ja luokanvalvoja.

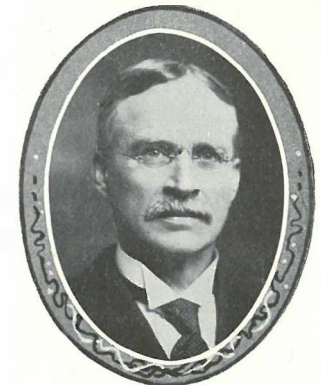
MINNIE PERTTULA, A. B.
Principal of the Commercial
Department.

J. A. KÄRKKÄINEN, A. M.
Finnish, Latin, General
History.

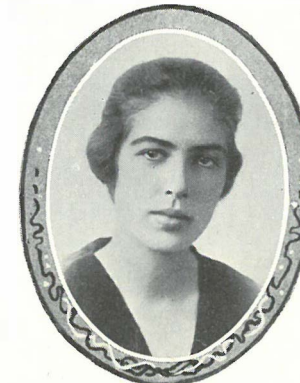
ALICE HARDY
Bookkeeping, Shorthand,
Typewriting.

Rev. FREDRIC ARNOLD,
A. B.
Greek, Church History.

Rev. KALLE HEIKKI
MANNERKORPI
Dogmatics, Practical
Theology, History of Phil-
osophy, Sociology.

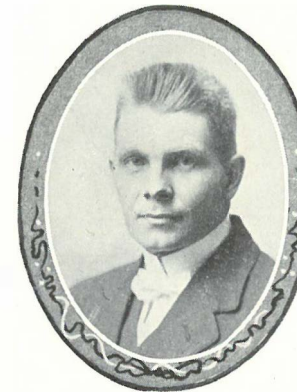
RUTH ELIZABETH YOUNG
Ph. B.
English, French.

AUGUST WILLMAN, A. B.
Mathematics, Science,
German.

HILDA PUSKA
English, U. S. History,
Arithmetic.

Rev. BERNHARD V.
RAUTANEN,
Apologetics, Encyclopedia,
Cursori Bible reading.

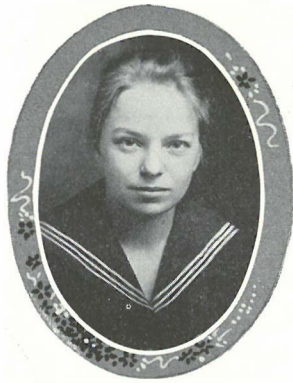

VÄINÖ J. KUKKOLA
Music, Pennmanship.

VENDLA MARIA JOHNSON

Säilytä luottamus, mikä sulle on annettu ja ole rehellinen itseäsi kohtaan.

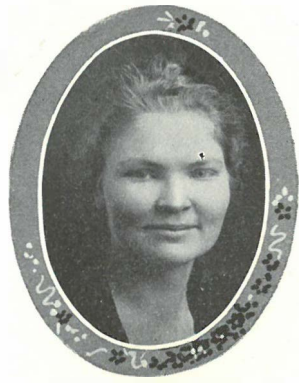
SHIRI JOHANNA
KANTONEN

Ken pyrkii eteenpäin, hän muistakoon nöyryä.

KAARLO VILHO
MYKKÄNEN

Älä vapise vastuksien edessä, vaan luota Luojan apuun.

RAUHA CECILIA
SAMANEN

Kaunis käytös on parempi kuin kaunis muoto.

LUOKAN HISTORIA

(1915—1919.)

Almistavan osaston toisella luokalla kevätlukukaudella v. 1915 oli meitä kaksikymmentä oppilasta. Sen luokan oppilasmäärä oli silloin suurempi kuin koskaan sitä ennen. Oli toiveita, että suurin osa näistä oppilaista suorittaisi akateemisen osaston kurssin loppuun ja että matkan varrella tulisi uusia lisäksi.

Lyhyeen loppui kumminkin ilomme, sillä jo seuraavaa syyslukukautta alottaissa oli näistä kahdestakymmenestä ainoastaan kuusi saapuvilla. Ne olivat: Vendla Johnson, Lempi Länsimäki, Lempi Laakkonen, Victor Haarala, Vilho Hänninen ja Frank Koski. Uusia yhtyi luokkaamme Axel Aho ja Helmi Seppälä. Kevätlukukaudella 1916 tuli lisäksi Impi ja Rauha Samanen. Helmi Seppälä oli jäänyt pois. Meille oli kerrottu, että akateemisen osaston aineet olivat vaikeita "freshmaneille", mutta tuollaisista puheista huolimatta tartuimme rohkeasti kiinni työhön. Oppiaineina ensi luokalla ollessamme oli uskonto, suomen, englannin ja latinan kieli sekä algebra. Innostuttavia olivat kaikki aineet, mutta erittäin algebra, vaikkakin $x:n$ ja $y:n$ käyttäminen tuntui vaikealta. Mutta olimmehan jo aapista lukiessamme oppineet että x on vieraskielinen kirjain, joten emme ihmetelleet, joskaan sen käyttäminen ei aina helposti selvennyt.

Syksyllä 1916 alkoi Lempi Länsimäki suorittaa kauppakurssia. Lempi Laakkonen oli jäänyt Chicagoon korkeakouluun ja Frank Koski Hibbingiin, Minn., joten tällä kertaa alotimme seitsemällä oppilaalla. Menettyjen sijaan oli näet saapunut yksi uusi tulokas, Elizabeth Ylijärvi, Cokatosta, Minn. Tänä vuonna oli uutena oppiaineena saksankieli.

Kevätlukukaudella 1917 ilmoittautuivat kaikki muut luokkamme oppilaat paitsi Impi Samanen. Myöhemmin Victor Haarala jäi pois luokastamme. Tällä lukukaudella aloimme mittausopin probleemeja tutkia. Kyllä siinä mittailtiin sinne ja tänne, ajateltiin niin ja näin, ennenkuin ne selvenivät.

Syksyllä 1917 kirjoittautui neljä oppilasta kolmannelle luokalle, nimittäin Vendla Johnson, Axel Aho, Vilho Hänninen

ja Rauha Samanen. Allapäin, pahoilla mielin katselimme toisiamme, sillä oli jo selvää, että toivomme päättää viimeinen luokka suurella oppilasmäärällä oli turha. Neljän suuritimme muut aineet, paitsi mittausoppitunti oli yhdessä läpipääsevän luokan kanssa. Iloisina erosimme keväällä, toivossa, että saisimme taas seuraavana syksynä kaikki tulla takaisin ottamaan viimeisen askeleen.

Joutuisasti lähenei kesäloma loppuaan, tuli syyskuun 8 päivä, jolloin oli oppilaiden sisäänkirjoitus. Olimme uskoneet, että vähimmässä laskussa tulisi ainakin neljä vakinaista oppilasta luokallemme. Mutta mikä pettymys! Toverimme Vilho Hänninen oli kesän kuluessa joutunut Yhdysvaltain sotapalvelukseen, joten hän ei voinut tulla mukaan, ja Axel Aho oli mennyt Ironwoodiin Kansalliskirkon seminaariin. Miten monta oli alkaissa syyslukukautta v. 1919? Kaksi pois neljästä — kaksi. Ne olivat Vendla Johnson ja Rauha Samanen. Mitä tehdä? Tuntui, että paras olisi meidänkin jättää lukeminen tällä kertaa. Johtajan suostumuksella järjestettiin kumminkin luokalle kuuluvat aineet. Muistaen sananlaskua: "Maasta pienikin ponnistaa", päätimme rohkeasti pyrkiä päämääräämme. Siiri Kantonen, Ashtabula Harborista, Ohioista, tuli suorittamaan suomenkielen kurssin opistossa ja William Mykkänen tuli ottamaan englanninkielitä kanssamme. Täten tuli neljä oppilasta luokkaamme kuuluvaksi.

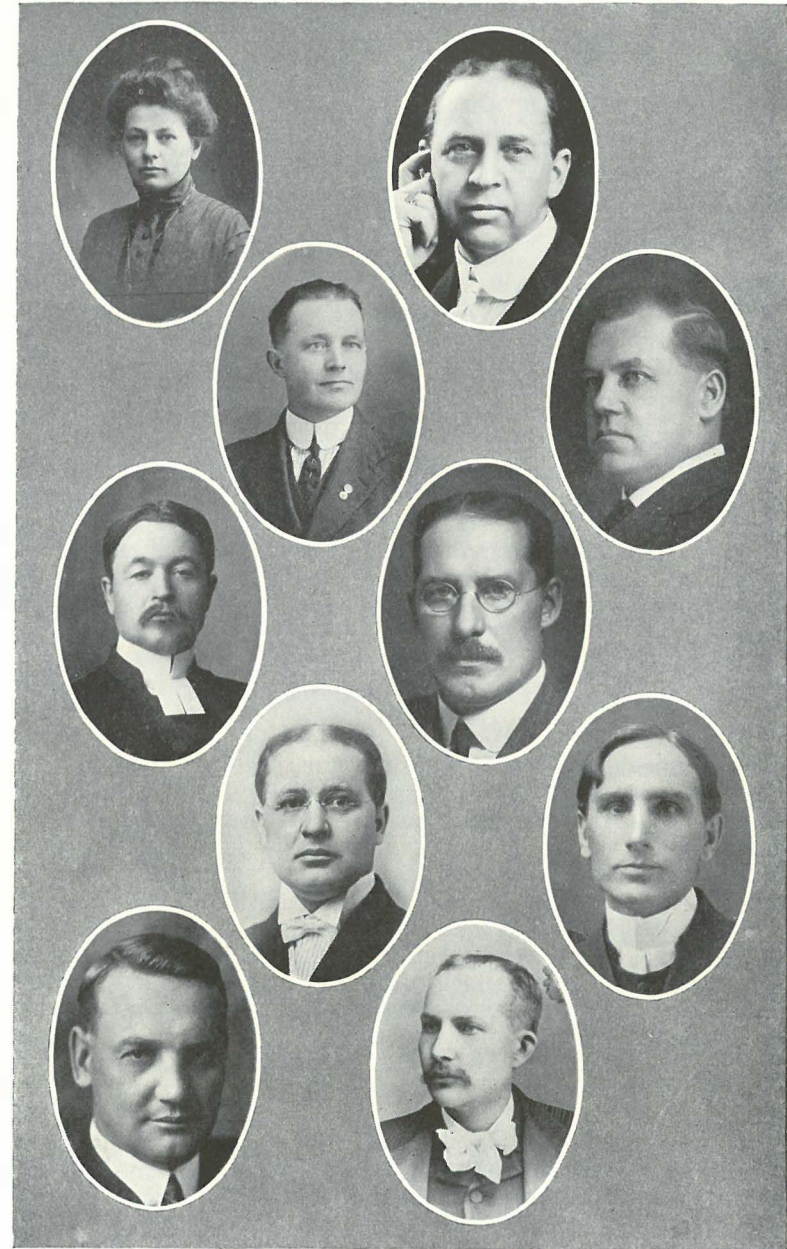
Historiallisia tietoja olemme saaneet paljon tänä vuonna. Seuraavat tarinat olemme lukeneet: Englannin kirjallisuuden historian, Amerikan historian sekä yleisestä historiasta keskiajan ja uuden ajan. Hyvin vilkasta ajatuskykyä tarvitseva aine, fysiikka, on meillä myös nyt ollut opiskeltavana. Näillä tunneilla ovat "juniorit" olleet kanssamme järkeilemässä.

Luokkamme johtajina ovat olleet: J. F. Lindblom, neiti Lydia Kangas, neiti Ruth Young, ja past. J. Vargelin.

Luokan värit ovat purppura ja kullankeltainen. Luokan kukaksi olemme valinneet orvokin, sillä tuntui, että olimme kuin orpoja luokkamme ollessa pieni, mutta vielä enemmän sentähden, ettemme viimeisinä koulussa olokuukausina saaneet nähdä entistä iloista, rakasta johtajaamme tohtori Nikanderia emmekä kuulla hänen vakavia, arvokkaita opetuksiaan. Hän kuoli joululomalla ollessamme 13 p. tammik. 1919.

Luokkamme tunnuslause on: Nisi Dominus frustra — Ilman Jumalaa on työmme turha.

R. C. S.

OPISTON JOHTOKUNTA

Rya Tyyra Rautalahti, Ishpeming, Mich.	Rev. J. Wargelin, Hancock, Mich.
Kalle Tuomela, South Range, Mich.	John Kandelin, Ishpeming, Mich.
Rev. F. V. Kava, Negaunee, Mich.	John Porthan, Ely, Minn.
Isak Wargelin, Hancock, Mich.	Rev. A. Haapanen, Ironwood, Mich.
John E. Saari, Eveleth, Minn.	Jacob Piippola, Onnela, Mich.

MUUTAMA SANA EDISTYMISEN EHDOISTA KOULUSSA JA ELÄMÄSSÄ

U n tavallista, että kun oppilas hyvin edistyy koulussa ja henkilö hyvin menestyy elämässä, kohoo huomattavaan asemaan yhteiskunnassa, niin katsotaan sen johtuvan hänen lahjakkaisuudestaan tai ulkonaisista olosuhteista; katsotaan, että se on pikemmin hänen onnensa kuin hänen ansionsa. Kumminkin asian syvempi tarkastelu osottaa, että niin tarpeellisia kuin jonkunmoiset synnynnäiset edellytykset ovatkin, niin ne vielä eivät yksinään — enempää kuin ulkonaiset olosuhteetkaan — tee henkilöstä mitään, vaan jokainen saavutuksistaan saa pääasiallisesti kiittää omaa itseään, jokainen kuuluisuus on ensi sijassa oman työnsä tulos.

Kun on kysymyksessä koulunkäynti, niin on myönnettävä, että eri oppilailla on eri aineisiin erilaiset luontaiset taipumukset. Toiselle on toinen aine helpompi. Mutta turha on se luulo, että oppilaalle, joka yleisesti hengenlahjojensa puolesta on normaalin, joku aine oiisi suorastaan mahdollon. Tämän aineen tekee hänelle niin hirveän vaikeaksi hänen oma vastenmielisyytensä sitä kohtaan, hänen oma uskonsa, että hän on kykenemätön siinä edistymään. Jos hän vakavasti yrittää tehtävänsä suorittaa tässäkin aineessa, hän huomaa onnistuvansa, ja ensimmäisen onnistumisen hänessä synnyttämä luottamus itseensä tekee jatkamisen tässäkin aineessa helpommaksi. Siis usko: kun yrittää, niin onnistuu, on oppilaalle yksi välttämätön edistymisen ehto.

Toinen ehto on se, että oppilas keskittää kaikki ajatuksensa, kaikki hengenvoimansa kulloinkin siihen aineeseen, jota hän sillä hetkellä opiskelee, ja vasta sitten kuin on sen työn suorittanut, siirtää ajatuksensa toiseen asiaan. Tällainen voimien keskittäminen on välttämätöntä kaikessa henkisessä työssä.

Kolmas oppilaan edistymisen ehto on säännöllisyys, täsmällisyys. Joka ainoa läksy on huolellisesti suoritettava. Muutamien läksyjen laiminlyöminen jossakin aineessa voi tehdä tässä aineessa eteenpäinmenon suorastaan mahdottomaksi. Sillä yleensä jokainen edellinen läksy muodostaa perustan, johon seuraava liittyy. Ajatelkaammepa vain, mitä mahdollisuuksia on esim. matematiikassa edistyä sillä oppilaalla, joka on laiminlyönyt opetella kortotaulun. Samoin muutamien kielioopin alkeisiin kuuluvien pykälien lukematta jättäminen jossakin kielessä voi edistymisen tässä kielessä tehdä oppilaalle perin vaikeaksi. Siis ei mitään aukkoja ole

jätettävä. Se, mikä on unohtunut, on kerrattava. Siihen, mistä ei omin voimin saa selvää, on opettajalta selitystä pyydetävä.

Oppilaan, joka tahtoo edistyä, ei tule lykätä tehtäviään viime hetkeen, sillä se voi helposti johtaa niiden laiminlyömiseen. On aina muistettava: ensin valvollisuudet, sitten vasta huvitukset. On näet niin, että oppilaan on mahdoton ennakolta tarkalleen tietää, minkä verran aikaa häneltä menee minkin läksyn valmistamiseen. Ja jos hän ottaa vapaa-ajan päältä, voi jäädä liian vähän aikaa läksyjen suorittamista varten. Läksyt on siis aina ensin valmistettava hyväksi, katsomatta, kuinka paljon aikaa siihen kuluu. Sille oppilaalle, joka päivätyöläisen tavoin tuntikaupalla läksyjänsä valmistaa, olisi parempi, että hän jättäisi koulunkäynnin, sillä siihen hänellä ei ole oikeita edellytyksiä.

Että oppilas voisi edellä esitetyt ehdot täyttää, häneltä vaaditaan väsymätöntä ahkeruutta. Ahkeruus se on oppilaan tärkein kaunistus ja koulu-elämässä esiintyvien vaikeuksien läpiviejä.

*

Samoin kuin oppilaan edistyminen koulussa riippuu pääasiallisesti hänestä itsestään, samalla tavoin on ihmisen menestyminen elämässä suureksi osaksi hänen omassa vallassaan, ja ne ominaisuudet, joita tässä vaaditaan, ovat yleensä samat, kuin mitkä kunnolliselle oppilaalle kuuluvat. Mikähän se teki Abraham Lincolnista Yhdysvaltain jaloimman presidentin ja Elias Lönnrotista Suomen suurmiehistä suurimman? Ei suinkaan syntymäkotia ja ympäröivät olosuhteet. Ei heidän suuruutensa ollut mikään onnettaren lahja heille, vaan heidän oman työnsä tulos. Samaa on sanottava kaikista maailman kuuluisuuksista. Runoilijan mestaruus, taiteilijan hieno aisti ja valtiomiehen tarkka silmä ovat pitkällisen, ahkeran työn hedelmiä suuremmassa määrässä, kuin yleensä luullaan.

Kaikki suurmiehet ovat olleet ahkeria. Elias Lönnrot esim. oli tavallisesti jo päivän noustessa täydessä työssä. Väsymätön ahkeruus se oli, joka tohtori Nikander-vainajasta teki sen, mikä hän oli, teki miehen, jonka vaikutus oli suurempi ja työ siunausriikkaampi kuin kenenkään muun tšekäläisen suomalaisen siirtokansan keskuudessa. "Ahkeruus kovan onnen voittaa", sanoo suomalainen sananlasku. Ja se pitää aina paikkansa. Se joka ei ensimmäisestä vastoinkäymisestä lannistu, vaan uudestaan ja uudestaan yrittää, pääsee vihdoin päämääränsä perille.

Yhtä tärkeä kuin ahkeruus on myös täsmällisyys. Kukin tehtävä on suoritettava aikanaan. "Elä lykkää huomiseksi, minkä tänään voit toimittaa!" on kultainen ohje. Kuinka vaarallista tehtävän toistaiseksi lykkääminen ja myöhästymisen voi olla, siihen voisi historiasta mainita paljonkin varoittavia esimerkkejä. Teebalaiselle tyrannille Arkiaalle kirjeen lukemisen jättäminen huomiseksi maksoi hengen. Napoleon joutui häviölle Waterloon luona, senvuoksi että eräs

hänen kenraalinsa vähän myöhästy. Liike-elämässä voi muutaman tärkeän hetken laiminlyöminen merkitä koko liikkeen perikatoa. Yksinpä maanviljelijän toimissakin on kunkin tehtävän aikanaan suorittaminen välttämätöntä, jos menestyä tahtoo.

Rehellisyys luonnollisesti kuuluu menestymisen ehtoihin. On kyllä sellaista käsitystä hyvin paljon olemassa, että varsinkin liikealalla ei pidä olla kovin omantunnon tarkka. Mutta tosiasia kumminkin on, että suurimmat ja pysyvimmat saavutukset niin liikealalla kuin muillakin aloilla on tehty ehdotonta rehellisyyttä noudattamalla. "Rehellisyys maan perii".

Päämääränsä on luvallista ja hyväkin asettaa korkealle. Mutta samalla tulee kumminkin muistaa: "Ei pidä lentää korkeammalle, kuin siivet kantavat". Se tahtoo sanoa: ei pidä tuulentupia rakennella; ei pidä asettaa tulevaisuuttaan onnellisten sattumien varaan ja niitä odotellessa laiminlyödä vähemmän lupaavia tehtäviä ja tilaisuuksia. "Tyvestä puuhun nousee", sanoo snaanlasku. Kaikki suuret ovat kerran olleet pieniä. Ja on selvää, ettei se, joka ei ole oppinut pieniä tehtäviä kunnollisesti toimittamaan, voi suuria tehtäviä suorittaa. — Elä kadehdi niitä, joita onni näyttää paremmin suosivan kuin sinua. Muista: Joka ei vähään tyydy, ei paljoakaan saa". Elä pelkää toimiessasi, että toiset sinun työstäsi liiaksi hyötyvät. Ole varma, että jos et koskaan tahdo enempää tehdä kuin palkkasi edestä, sinulle ei koskaan enempää makseta, kuin sinä ansaitset. Tee työsi aina uskollisesti, vakuutettuna, että uskollinen työ ennemmin tai myöhemmin tulee tunnustetuksi. Käytä hyväksesi jokaista tarjoutuvaa tilaisuutta. "Auta itseäsi, niin Jumalakin sinua auttaa".

Elämässä menestyneenä voi ihmistä pitää vasta silloin, kun hän on onnellinen. Onnea kohtihan me kaikki täällä maailmassa ponnistelemme. Mutta ollakseen onnellinen ei ihmisen tarvitse olla mikään kuuluisuus, eikä hänellä tarvitse olla suuria rikkauksia. Kohtuullinen toimeentulo ja hyvä omatunto ovat siihen riittäviä. Ja ne ovat jokaisen saavutettavissa, joka uskollisesti käyttää ne lahjat, jotka hän on Jumalalta saanut, rehellisesti aina koettaa täyttää velvollisuutensa. Rauha sydämessä voi hän silloin pelotta odottaa sitä hetkeä, jolloin hänelle kuuluu: Hyvin sinä hyvä ja uskollinen palvelija, käy herrasi iloon.

J. A. K.

VALMISTAVA OSASTO

AKATEEMINEN OSASTO

CONSERVATION OF TIME

o one will try to improve his time unless he first be impressed with its necessity. We can have but a short time in which to learn all, and do all, that we must accomplish in life. At the beginning of each day see what and how much you want to accomplish and then at once begin to make your plans, suffering no time to run waste between planning and acting. At the close of the day be impartial and thorough in reviewing the day, and noting wherein you have failed.

Nothing is easier than to cultivate the habit of sleep. Were you faithfully to apply that time to your studies which is now occupied by your bed over and above the eight hours, would you not make great advances in almost any department of study? But the waste of time is not all. The body and mind on the other hand are both weakened by too little sleep.

Most students spend too much time in reading useless books. That time could be spent for something that would be of more use. Much time is also lost in an improper method of study. Many students begin studies which have no present use and no immediate relation to their prescribed course. They are useless. We also lose time by pursuing a study when our minds are wearied. Punctuality in getting lessons is of the very first importance.

We lose time by beginning plans and studies which we never complete. If the habit of entering upon what is not carried out and completed be allowed, the evil increases as long as we live. Never begin anything without carrying it through, unless in so doing you must sacrifice some moral principle. Order is essential to a proper division and improvement of our time.

We must not waste our time, and that of other people, in talking upon trifles. We cannot bear to spend hours of precious time in hearing the narrow-minded dwell upon the merest trifles in the world. We do not need sit silent because the rest are talking trifles. In every circle there will be found at least one who is able and willing to communicate instruction. If there are not two at least in the circle who are engaged in profitable conversation, it is your fault, and you ought not to complain that the company was dull and

trifling. We should not waste our time and the time of those who are kind enough to hear what we have to say. In saying things which might be said and resaid to the end of time, making no human being either wiser or better.

We spend too much time in laziness. Too much of our time is spent in idle talks. Some people think they ought to have much time and great changes in their outward circumstances, before they can hope to accomplish much. This is a great mistake.

One common fault of some students is to postpone the reading of their lessons. It is impossible to have the mind free and unembarrassed, if you suffer your studies to be driving you. If you defer your lesson to the very last moment in which you can possibly get them, you are not your own master. A man may do a full day's work in the afternoon; but if he puts it off till that time, he will be unhappy all the morning, overburdened in the afternoon, and sick in the evening. Punctuality in getting your lessons is of the very first importance.

Much of our time is spent in dressing. Those people that do not do anything else but dress and see that they look nice are the people that are usually most deficient in their studies. Such people accomplish very little in life.

Some of our time should also be spent in exercise. Many spend much of their time in sports, and call them recreations. Exercise must be regular and daily. It should be pleasant, an agreeable. You will enjoy life more with, than without exercise. The mind of a person who exercises will be strengthened by it. We do not feel the necessity at this age, for we are young, have strength, fine health and fine spirits. But time flits fast. You probably might not feel the necessity of it, till you are so far gone, that no exercise can help you to recover your health.

Our time will pass neither smoothly nor profitably, unless we are in habit of daily prayer. These hours should be in the morning and evening. In the evening recall the hours of the day and see wherein you have come short of duty, and what you have done that day, or left undone. The lofty Queen Elizabeth on her death bed, cried out "Millions of money for one inch of time!" How many such inches had she thrown away! The cry came too late. Let us all, the students of Suomi College, save our time, so that when we finally come to lie on our death-beds we shall not need to cry like this.

Siiri J. Kantonen.

RIKKAIN

Q n kuuma iltapäivä kevätkesällä. Eeva istuu ahkerasti ommellen. Tarkoin täytyy käyttää päivän viimeisetkin tunnit, sillä hänen on ommeltava omaksi ja äitinsä elatukseksi.

Isän eläessä oli kaikki aivan toisin. Eeva sai käydä kouluja, ja kotona oli kaikki iloista ja valoisata. Nyt he asuvat pienessä ja pimeässä asunnossa.

Silti eivät toverit olleet unhoittaneet ystävällistä Eevaa. Nytkin tuli kaksi heistä häntä tervehtimään.

“Tulemme sanomaan sinulle jäähyväiset”, sanoi Sylvia, nuori, reipas ja iloinen tyttö.

Häneltä olivat hänen pienenä ollessaan kuolleet isä ja äiti, joten hän nyt asui veljensä luona.

“Eihän sitä jaksata täällä kaupungissa näin kuumalla olla. Kaipaan kaunistametsää, järveä, ilmaa ja uintia. Oi, miten hauskaa siellä tulee olemaan!” jatkoi Sylvia.

Eeva huokasi syvään kun hänen ystävänsä oli päässyt kertoilemasta. Ihanata hänestäkin olisi ollut päästä maalle, mutta hän ei voinut saada lomaa. Hänen oli aina oltava ahkerasti työssä.

“Minäkin tullen sanomaan hyvästi, Eeva”, sanoi toinen tytöistä, pitkä nuori nainen, jolla oli lempeät kasvot ja musta puku yllään. “Menen tänä päivänä kanssasi matkustelemaan”.

“Ja nyt hyvästi, Eeva”, sanoi Sylvia, “minun täytyy kiirehtiä kotiin tavaroita pakkaamaan. “Hyvästi ja oikein hauskaa kesää!” lisäsi hän ajattelemattomasti.

Sillävälin Aini, toinen hyvästiään jättämään tulleista nuorista tytöistä, katseli huonetta, ja häneltä pääsi syvä huokaus.

Eeva katsoi häneen ihmetellen. “Sinä huokaat! Eihän sinulla ole siihen syytä”, sanoi hän. “Te molemmat saatte matkustella, saatte nähdä metsiä, järviä ja kaikkea — ja minun pitää jäädä kotiin työtä ahertamaan”.

Aini kääntyi ystävänsä puoleen näyttäen surupukuaan ja sanoi hiljaa: “Tehdä työtä äitisi tähden? Onnellinen olet sinä, jolla on vielä äiti”.

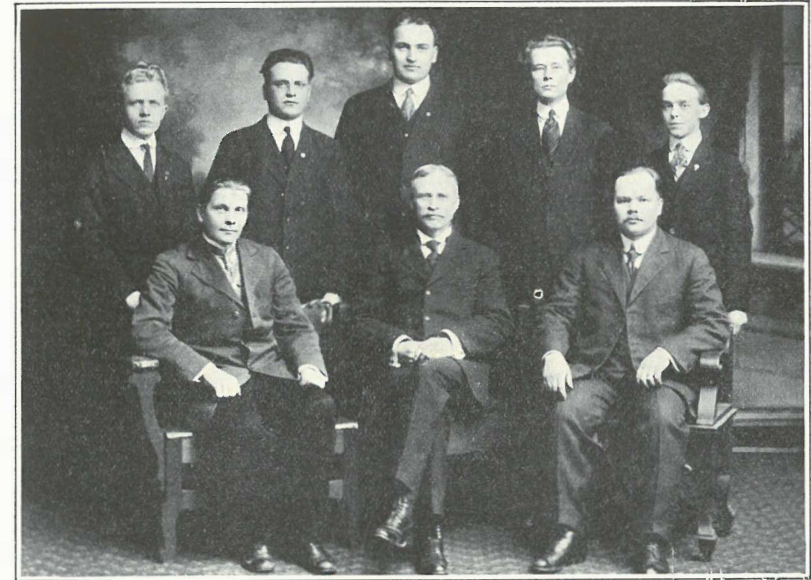
Lämmin kädenpudistus, ja Eeva oli yksin. Pöydällä oli kimppu ruusuja, jotka Aini oli hänelle antanut. Eeva katsoi ympärilleen. Oli, ikään kuin hän olisi unesta herännyt. Aini oli oikeassa. Nuo molemmat tytöt olivat vailla sitä, mitä hänellä oli — äiti.

Toisessa huoneessa valmisteli äiti illallista. Ovi oli vähän raollaan, joten Eeva näki äitinsä. Miten rakkailta ja tutuilta näyttivätäkään hänen kasvonsa! Sitten vei Eeva äidilleen ruusut.

“Mahtaa tuntua sinusta vaikealta jäädä kotiin, kun ystäväsi matkustavat pois? Niin, kyllä väliin on oikein raskasta olla köyhä”, sanoi äiti. Eeva vastasi ystävällisesti: “En ole köyhä, sillä minulla on se, mikä heiltä puuttuu — äiti”.

Silloin suuteli äiti lastaan hellästi.

Vendla Johnson.

JUMALUUSOPILLINEN SEMINAARI.

ILOISUUS

Aurinko paisteellaan valaisee ja lämmittää luontoa virkistäen sitä, samoin henkilö, jolla on iloinen luonne, lämmittää ja valaisee ympäristöään. Surun synkkänä hetkenä, saadessa kuulla iloista naurua ja hilpeätä puhetta, tuntuu kuin auringon säteet tunkeutuisivat sydämeen. Niinkuin aurinko kuivaa aamukasteen, poistaa iloisuus kyneleet silmistä.

Useimmiten luonteeltaan iloinen henkilö on ystävällinen ja kohtelias jokaiselle ihmiselle, olkoonpa tämä vanha tai nuori, alhainen tai ylhäinen. Iloinen henkilö ei muista eikä tahdokkaan tutkia toisten vaivainaisuuksia. Häntä miellyttää paremmin se kaunis ja hyvä, jota hän tapaa toverien luonteissa tai muualla.

Moni vaikertaa: “Oi, olisin iloinen mutta en voi. Jos minulla olisi kaikki niin hyvin kuin sinulla, silloin voisin iloita, mutta on ollut paljon huolta elämässäni eikä niille näytä loppua tulevan”. Useilla meistä ei ole syytä vaikoroida. Me voimme olla iloisia, jos vain tahdomme. Iloisuus suuresti riippuu henkilöstä itsestään, sillä luonne kasvaa siihen suuntaan, mihin sitä kehitetään. Myönnettävä on, että elämässä on hetkiä jolloin ei voi iloita. Mutta silloinkaan ei pidä olla toivoton. Niinkauan kuin ihminen on toivorikas, ei hän sorru raskaimmankaan murheen alle. Tulee unhottaa menneet surut. Kun ne ovat menneet, miksi niitä tarvitsee enää tuoda esille? Päivä kerrallaan, on hyvä tunnustause. Luonnosta voimme ottaa kauniin esimerkin ihmiselämään. Samoin kuin pilven alta aurinko pilkistää, tunkeutuu surun alta ilon säteitä.

Monesti tunnemme itsemme syvästi haavoitetuksi, vaikka todellisuudessa olemme saaneet ainoastaan pienen naarmun. Fuller kertoo: “Lääkäri, joka oli kutsuttu sitomaan lievää haavaa, käski juoksupojan viipymättä

hakea laastaria. 'No onko haava sitten niin vaarallinen?' kysyi herra. 'Ei ole', vastasi lääkäri, 'mutta jos juoksupoika ei tule viipymättä, voi haava sillä aikaa parantua'. Aika parantaa haavat, joita saamme elämässä.

Ilon aiheita on tavattavissa kaikkialla luonnossa, tieteissä, taiteissa ru-
noudessa ja ihmiskunnassa. Miksi siis suremme? Ei ole siitä hyötyä ke-
nellekään, ei itsellemme eikä ystävillemme. Iloisuus luo onnea kaikkialle.
Älkäämme istuko yksinäisyydessä kasvot jäykkinä ja otsa rypyssä, sillä
sellainen ilme kasvoilla painaa niihin leiman, joka on vaikea poistaa.

Juoskaamme, hyppikäämme ja laulakaamme, samalla nauraa hilpeästi!
Tuollaiset huvitukset ovat omiansa poistamaan rypyt otsaltamme ja saa-
maan sydämen ilosta sykkimään.

Rauha Cecilia Samanen.

SNAPSHOTS

HENGEN TYLSYYS

Kauniina talvipäivänä istun taas kirjoituspöydän ää-
reen ja ajattelen: Mistähän aiheesta sitä kirjottaisi
aineen? Mutta ruvetessani asiaa syvällisemmin
ajatteleman, kuinka luonnottomalta tuntuukaan, et-
tä oikein pakottamalla pakotetaan aineita kirjoittamaan. Min-
kähänlaisia nerontuotteita sellaisista aineista tuleekaan, jot-
ka täytyy vasten omaa tahtoaan koettaa sommitella? Ja se
maisterikin on sellainen järjestyksen mies, joka pysyy jär-
kähtämättömänä vaatimuksessaan, että ne on annettava si-
sään juuri silloin kun koulu alkaa.

Kyllä se on ihan kauheata olla tällaisessa tilassa! Kyllä
se kohtalo on säälimätön, kun heittää minut tällaiseen ase-
maan. Ja kuinka minä jouduinkaan tänne? Jos en olisi tul-
lut koko opistoon, ei nyt tarvitsisi noita aineitakaan kirjoit-
taa. Kuinka mielelläni lukisinkaan jotakin hyvää kirjaa ja
tekisin sitä, mikä on mieluista; mutta yhä uudelleen tulee
mieleeni aineet, aineet.

Menen kävelemään. Ehkäpä kävellessä tulee mieleen jo-
tain, josta voisin kirjoittaa. Kävelen pitkät matkat raittiissa
talvi-ilmassa. Mutta kun tulen kotiin, olen yhtä kuiva kuin
lähtiessänikin. Tämän hirveän pitkän loma-ajan kuluessa on
henkeni niin tylsistynyt, etten enää pysty ajattelemaan mi-
tään.

Taaskin menen nukkumaan, eivätkä aineet ole kirjoitetut.
Mikä ihme minut periikään? Pian alkaa koulu, ja hauskalta
se tuntuukin, kun on niin kauan saanut vapaata. Mutta en-
täs ne aineet? Ovatko ne valmiit, kun koulu alkaa? Eivät
ne vielä ole. No, mitäs tuosta. Huomenna minä ne kirjoit-
tan, kirjoitanpa vielä kaikki tyyni.

Taas toinen päivä valkenee. No, nythän minä alotan kir-
joitella niitä aineita. Mutta miten kaikki tuntuu niin tym-
päisevältä? Ihmeellistä! Mistä sitä nyt vihdoin viimein kir-
joittaisi? Ajatukseni lentää siellä ja täällä, mutta tosiyöhön
en voi millään käydä käsiksi.

No vihdoin, kun jään ihan yksin kotiin, yritän kirjoittaa.
Oh, se on niin traagillista, en minä voi mitenkään tuollaista
ainetta antaa. Opettaja varmaan luulisi, että tuo tyttö on
vielä kovin alkuperäinen, kun noin omituisia kirjoittaa. Mut-

ta ehkä se opettaja ymmärtää, että täällä on niin kauheaa, kun tuo tautikin noin riehuu; ymmärtää, ettei sitä voi ajatella muusta kuin kuolemasta? Mitäs noista turhista viitsii huolehtia, ehkäpä huomenna on tuo ajatuskyky virkeämpi, ja silloin voi hyvänkin aineen kirjoittaa.

Seuraava päivä taas valkenee kaikkine suruineen ja iloineen. Eikä se olekaan mikään kaunis päivä, niinkuin toivoin. Lumi sulaa, ja kaikki on niin likaisen ja ruman näköistä!

Hullunkurista se on tämä maailma! Ei saa nauttia rauhassa joululomasta, kun nuo aineet aina ahdistavat kuin mitkään painajaiset. Mitähän hyötyä niistäkin lienee?

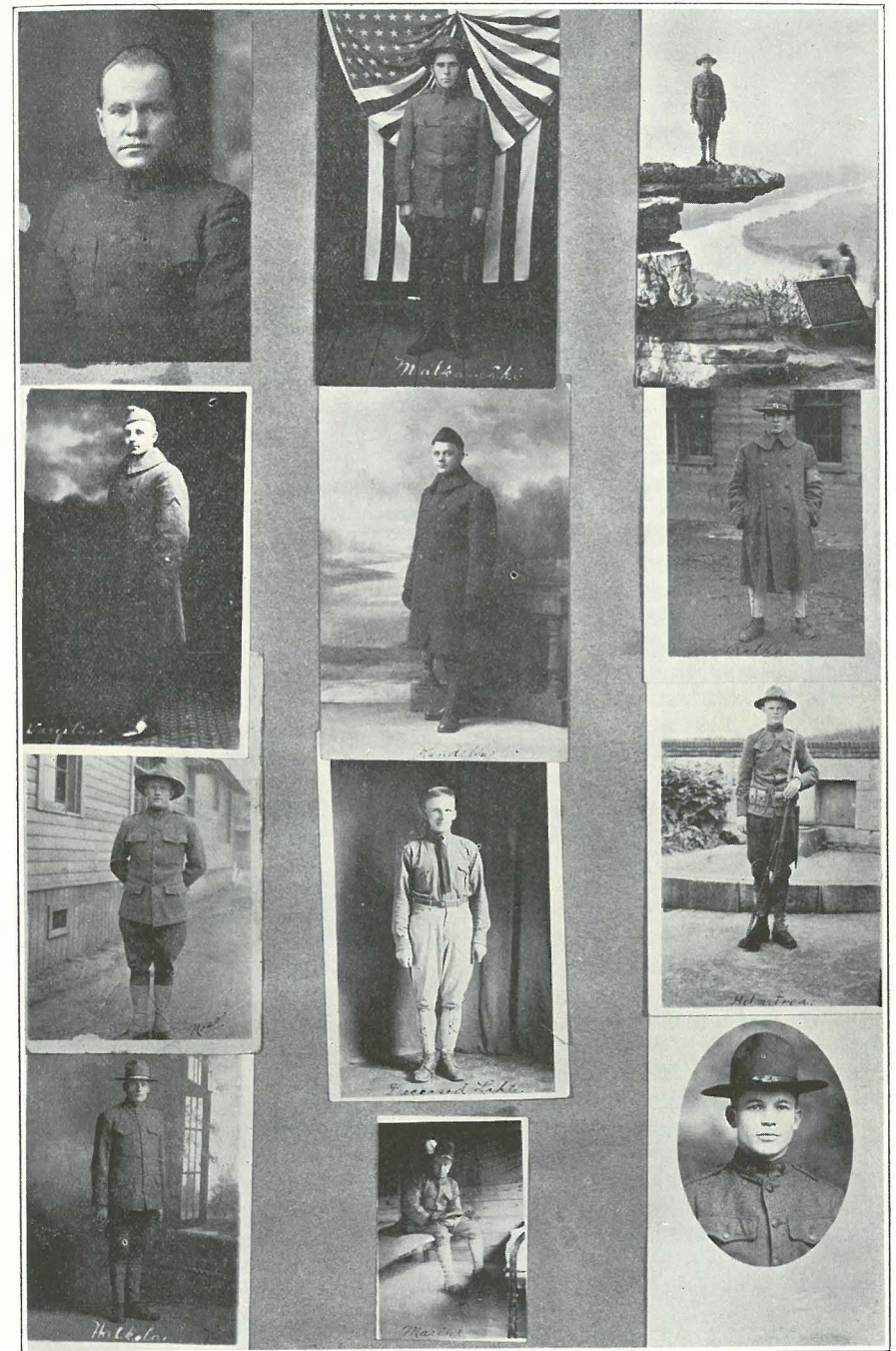
Ei synny mitään, räökkäisipä itseään kuinka armottomasti tahansa. Kuinka olisi tuntunut hauskalta, jos opettaja olisi sanonut: "En minä anna teille mitään tehtävää loma-ajaksi. Saatte rauhassa nauttia lomanne". Niin minä olisin tehnyt, mutta minä en olekaan opettaja, emmekä me ajattele samalla tavalla. Minä kun vielä pääsen tästä opettamaan, niin enpä kiusaa tuolla lailla oppilaitani — e—en.

Niin, mutta tulevatko ne aineet valmiiksi, jos vain tuolla lailla sadattelee kohtaloaan? Mutta jos tässä menisi katsomaan tuonne opistolle, mistä ne toiset oppilaat ovat kirjoittaneet, ne ehkä antaisivat minullekin jonkinlaista innostusta. — Jaa — yksi on kirjoittanut lastenkasvattamisesta. Hullunkurista! Kuinka sellaiset ihmiset, joilla ei ole ja tuskin koskaan tulee olemaankaan lapsia, voivat siitä kirjoittaa. En minä vielä noin hassuksi tule. — Ei tullut apua, täytyy vain noita omia hajalla olevia ajatuksiaan jollakin tavoin saada koolle.

Kyllä tässä täytyy ryhtyä tosiyöhön. Onhan se tosiaan hauskaa, että se koulu alkaa jo niin pian, sillä muuten tässä tylsistyisi niin, ettei omaa nimeänsä muistaisi, saattikka siten aineita.

Suomi-opistolla joululomalla 1918.

Siiri J. Kantonen.

THE AMERICANIZATION PROBLEM

Every age thinks itself unique; confronted with problems of peculiar difficulty. On all sides it is generally admitted that the present day is one of mysterious perplexity. The world has been red with blood and now from the din of strife and smoke of battle new governments are rising, and new issues appear in the states that have survived the mighty tide of war. America has come to realize as never before that one of her most vital problems is the Americanization problem. The question is very large, pregnant with many inspiring thoughts and ideals. Our purpose is not to attempt to exhaust all of them but rather to emphasize this timely question and thereby, if possible, enkindle more enthusiasm in its discussion and help to the proper understanding of it among our student body and those of our friends in whose hands this class annual may find its way.

When we speak of Americanization work it is self evident that we mean that those among us who do not happen to be Americans should be Americanized. Question arises why should those who happen to live in America become Americanized? And what does it mean to become an American? These are questions that need to be answered in order to understand this problem rightly.

We do not mean that every one who happens to come to America and who has not made up his mind about living here should become a citizen, but we are considering the case of such people who live here year after year, raise their families here, and yet do not make any effort towards becoming Americanized. Such people are a detriment and a menace to good government. They should be Americanized. And why?

The American nation is made up of heterogenous races and languages. We cannot pride ourselves on racial unity but the first principle, that should be understood by all who reside in America, is the unity of the nation. Though coming from various races we live together, have common institutions, a united government, and common interests. We compose a distinct nation. In this common nationality no special recognition can be given to any racial group, but only to the ideals that can be adopted from them with benefit to the common welfare. We cannot e. g. give any special favors to Germans, nor French, nor Finns, as a race, because it would be favoritism to some and intolerance towards others. There must be equality of rights to all Americans, no matter from what source they originate. But we must all be Americans first and Germans, French or Finns in the second place. We must learn to understand our common purpose, our ideals, our obligations and privileges, for it is this that gives the American nation its national unity. And

this we do "not because we loved Caesar less, but because we love Rome more."

A protest is raised against this "America first" idea by some hyphenated Americans and aliens who hold the interest of some other country more dear. They will tell us that we are preaching racial suicide to different races in America. Our answer is that if such a crime is involved here then the crime has been committed by the person who left his native country. This question should have been considered before leaving. When a person enters America, he enters into another country, becomes subject to other laws and government than the ones he has lived under. It would be racial crime against America to continue trying to further the interests of some foreign country at the expense of America in America. This America cannot allow, although there is a great freedom in many other ways. America must be first in America at least.

Realizing this principle the un-Americanized soon asks, if America must be first to me what does Americanism consist of? Many answers are given. An alien living in America for some time, compelled to work in some poorly ventilated coal mine, or in a dark tunnel under some river-bed, or dig sewers at the risk of losing his life, may say that Americanism means dislike of foreigners and hard work. Others may interpret it as love of wealth, superficiality, boastfulness, shallowness, greed and irreligion and the like. These and others might be our weaknesses, and it is important that we take cognizance of them, but Americanism does not consist of negations only. There are strong positive qualities in it also. Americanism means the spirit that is in the nation, the ideals that guide it, the policies it espouses and maintains. It believes among other things in orderly progress and development and not in violent reformation, as many present day reformers advocate. It believes in evolution and not revolution. And for this reason it maintains universal suffrage.

Americanism means further the collective life in which the ideals of the nation are manifested. Americanism is not represented by the present day Americans only; in it are interwoven the lofty ideals and aspirations of all the great Americans of our history. Americanism is not to be held cheap by any one. It has been coined through the sacrifices and blood of our forefathers. We paid a high price for it again in the Great War. It is true present day Americanism has lacked some of the idealism that characterized it in the time of Washington and Lincoln. Reason for this is given by some that the influx of masses of people of foreign speech and culture, who are easily influenced by dangerous and disturbing agitation, has brought about this deterioration in character. Be it as it may, one thing is sure, our great president has again raised our lofty ideals and national righteousness in the estimation of the whole world. If it

once meant so much to be a citizen of Rome, how much more should it not mean to be a citizen of America!

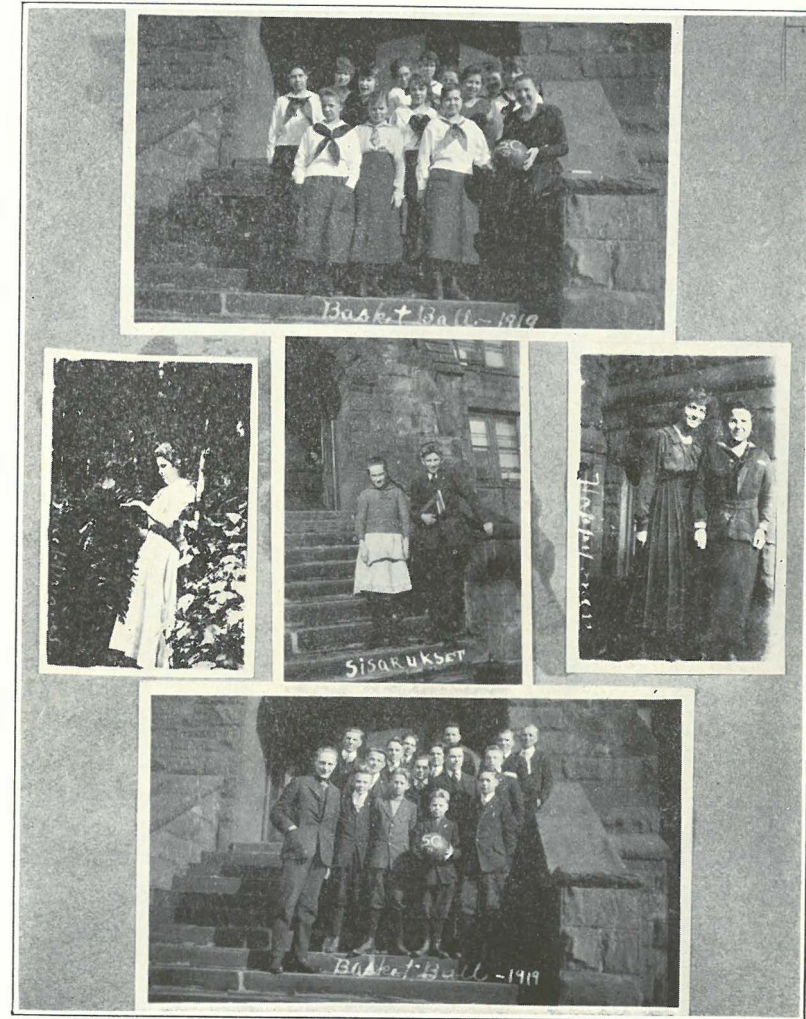
The flow of immigration has been very heavy for many years until the World War. It is authoritatively stated that about one third of the people of the United States are of foreign-born parentage, and more than 13,000,000 are foreign born. Many look upon this large immigration as a potential menace, from which we must protect ourselves. With the proper encouragement, however, it may become a positive source of benefit to our civilization. Each man brings to our shore certain inherited racial and national talents as well as certain personal faculties which we may encourage and develop to our own advantage. Our country in its early history, borrowed ideals and practices from all peoples, both ancient and modern. Is it not conceivable that the descendants of those who contributed thus might still have something to give.

It is for America to meet immigrant peoples with sympathetic and intimate understanding, of interpreting to them the best American traditions and ideals, of showing them clearly the points of contact and community between their own customs, traditions and ideals, and those of America, and of making that race pride which is founded on worthy characteristics the means of building up and strengthening our nation.

The Americanization work must, therefore, be twofold. First, the immigrants must be taught to understand the American ideals and spirit, and the races with characteristics undesirable to America must be taught to undo these, for they will become the causes of race prejudice. Second, all races must be taught to know the worthy characteristics of the races they are prejudiced against in order to replace their prejudice with genuine sympathy and appreciation, that all may merge their interests, aspirations and powers in the large American people.

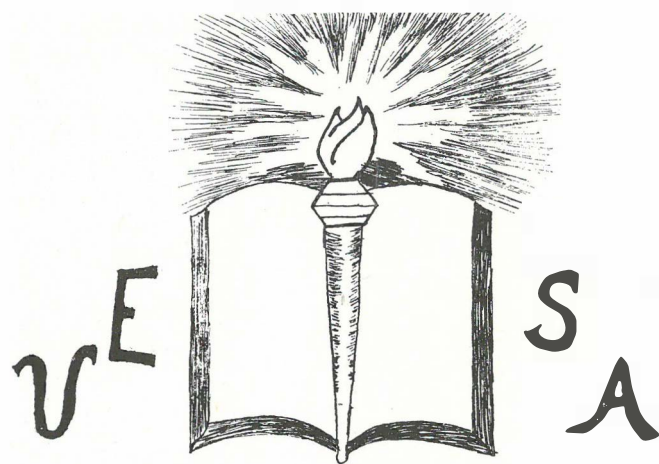
And what is the duty of the Finns in solving this great problem? It is their duty to get acquainted with America, its government, laws and institutions, its present and past history. Learning of the common language of the land is one of the first requisites in learning to understand Americanism. And we must identify ourselves as Americans among our fellow-citizens. On the other hand, we the brethren of the Delaware Finns,—the kinsmen of Sibelius, whose music is played in most critical music-centers of the world,—the singers of Kalevala, which inspired one of America's foremost poets with ideal of his Hiawatha,—we must make the fine, splendid qualities and characteristics of our race known to our fellow-citizens of other stock. We must retain and cultivate as good Americans our deep religious spirit, our musical and poetical nature, our honesty, and on the other hand undo and overcome the weak tendencies of our nature. In so doing we enrich the American life and deserve the sympathy and appreciation of others.

And, finally, we may add that the institution, whose graduating class is presenting us with this class annual — "Suomi" is a potent factor in solving the Americanization of the Finns. It teaches our boys and girls the best traditions and ideals of the Finnish race, strives to mold their characters on Christian principles, but it also prepares and teaches them to understand and fulfill their duties as American citizens. Our graduates, entering different practical fields, after their graduation, will be found as leaders of their people in various activities and in working out the Americanization problem. May we not, therefore, look for help and encouragement in our work for the College among our American friends?
J. Wargelin.

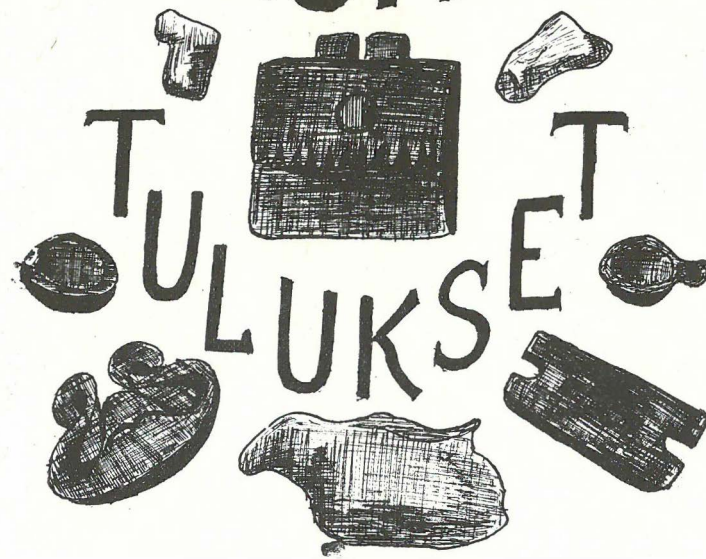

*Mäki maassa, mutka tiessä
käyskelijää koettaa;
mutt' ei kunnan naista, miestä
velttous saa voittaa!*

SEURAT

SUOMI-OPISTON SEURAT

Suomi-opiston oppilaiden keskuudessa on muodostunut viisi virkeästi toimivaa yhdistystä, joissa jäsenillä on tilaisuus harjoittaa itseään runon lausunnossa, puheiden pidossa ja väittelyssä sekä kehittää ja käyttää kirjallisia kykyjään. Näiden eri seurojen avulla oppilaat virkistävät itseään koulutyön jokapäiväisten ponnistusten tuotamista väsymyksistä. "Konventti" on opiston vanhin seura. Sen ohjelmiin kuuluu puheita, lausuntoa, väittelyjä ja musiikkia. Seura julkaisee myös käsinkirjoitettua lehteä "Vesa, joka ilmestyy joka kuukausi. Kaikki kirjoitukset ja runot tässä lehdessä ovat enimmäkseen uskonnollista laatua. Konventin puolesta tehtiin tänä talvena hauska "hyökkäysretki" Atlantiiniin. Kevätlukukaudella tehtiin toinen hauska retki Coburntowniin. Monissa Konventin kokouksissa on lämmitty, innostuttu ja saatu virkeyttä ja pirteyttä uusiin ponnistuksiin, joita kulloinkin on ollut voitettavana. Ja sen kautta on Konventti muodostunut yhdeksi niistä virkistyskeinoista, joita oppilaat tarvitsevat koulutöidensä lomassa vaihtelun tuottajaksi ja innon lähteeksi.

Toinen suuri seura on "Raittiusseura". Tässä seurassa suoritetaan samanlainen ohjelma kuin Konventti-seurassakin. Seuralla on myös oma lehtensä "Tulukset" joka sisältää kirjoituksia ja runoja eri aloilta. Lehdessä on myös humorinen puoli. N. s. "luunapit" ovat omiaan kutkuttamaan oppilaiden nauruhermoja. Raittiusseura teki tänä talvena myös hauskan "hyökkäysretken" Dodgevilleen. Kevätlukukaudella tehtiin toinen hauska retki Hubbelliin.

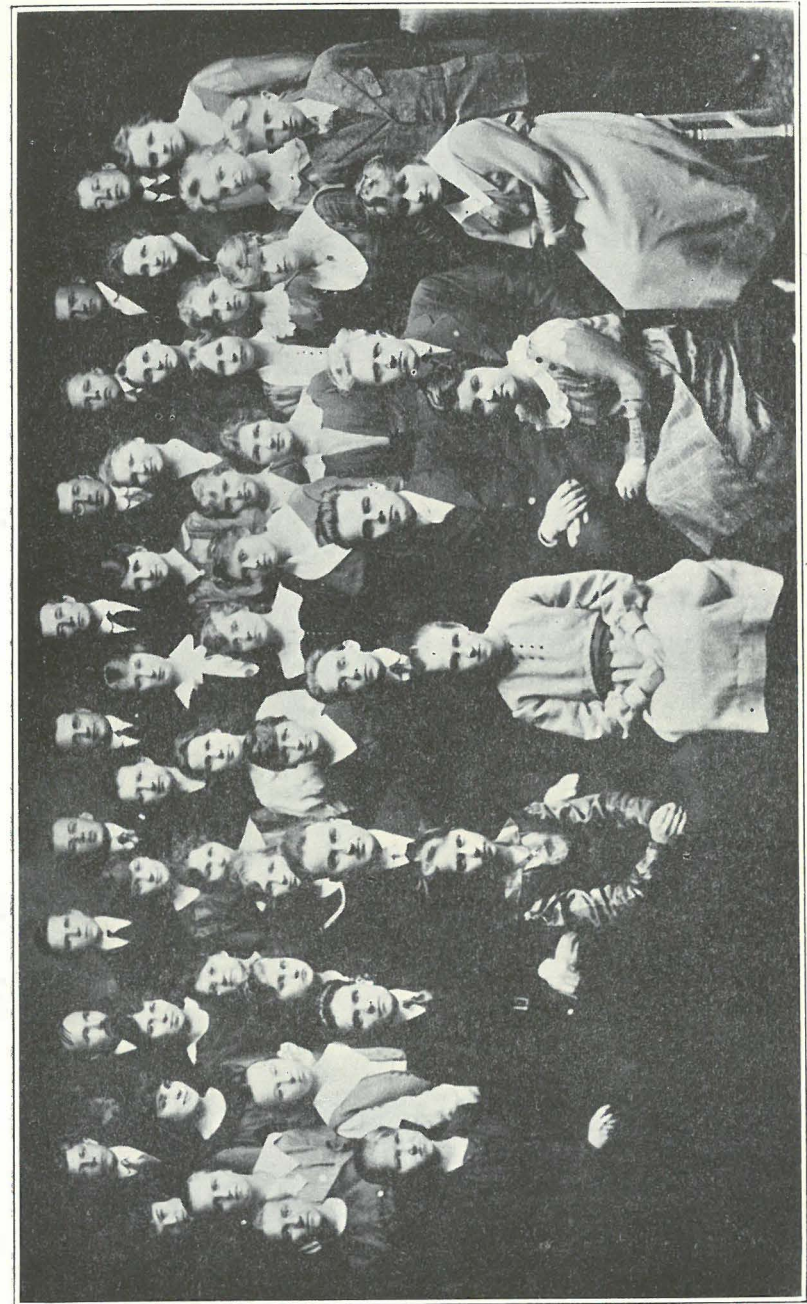
Kolmas opiston seura on Suomalainen puhujaseura. Tämän seuran tarkoituksena on ylläpitää suomenkielen harrastusta ja kehittää jäseniään puhe- ja esiintymistaidossa.

Neljäs opiston seura on englanninkielinen puhujaseura. Tämä seura antaa jäsenilleen hyvän tilaisuuden harjoittaa ja parantaa englannin kielen taitoaan. Tänä syksynä ja talvena tämän seuran toiminta on ollut hyvin vilkasta.

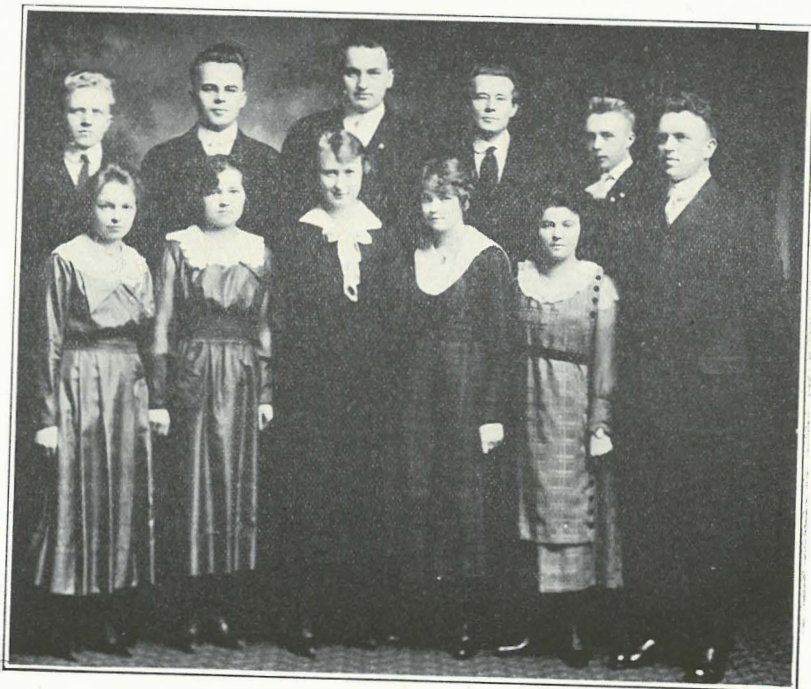
Viides opiston seura on "Raamatun lukupiiri". Tämä seura toimii myös virkeästi. Kokouksia pidetään sunnuntaisin iltapäivällä. Niissä luetaan Raamatua, keskustellaan luetun johdosta, lauletaan hengellisiä lauluja ja yleensä koetetaan herättää harrastusta Raamatun, kirjojen kirjan, tutkimiseen. Seuran toimesta tehdään matkoja paikkakunnan köyhäintalolle ja sairaaloihin, kärsiviä kansalaisiamme virkistämään laululla, puheilla ja runoilla.

Kouluelämä on tavallaan kuin kulkua erämaassa, jonka toisella puolen on meidän päämäärämme, mutta matka sinne on rasittava, kovia ponnistuksia kysyvää. Se on helteinen ja synnyttää janoa. Siitä syystä siellä tuleekin olla näitä kosteikoita, joissa kirkasvetinen lähde pulppuaa, virkistäen matkailijaa, antaen hänelle tilaisuuden hetkeksi levätä partaallaan. Ja koota uusia voimia innoin eteenpäin rientääkseen seuraavan taipaleen tarjoamia ponnistuksia kohti.

Siiri Kantonen.

KONVENTTI JA RAITTIUSSEURA

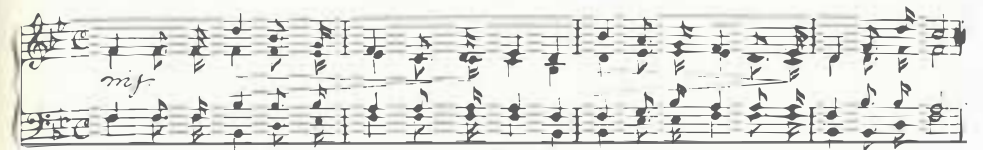

KOITTOKUORO

LUOKAN LAULU

Reippaasti

V. J. Kukkola.

Kan sam me kal lis. sä kas vat / ta jam me, van hem mal, vaa li jat, huol ta jat muul,

joil le me lau loim me, tap suu des sam me, joil le riisus juo aim me it kus sa suul,

T'el le pä tun teem me tul ki ta nyt kin tah dom me, tah dim me, Tel le vain yk sin.

Lempenne lämpö on lapsinne suuri,
rakkautes on yhäti uus.
Siihenpä toiveenne tähtääkin juuri,
heillä ett' oisi vain onnellisuus.
Nuorene soisitte voivanne johtaa
sinne, miss' ainiaan kirkkaus hohtaa.

Opistokoulumme helmassa kantaa
pyydätte poikanne, tyttönnekin,
heimonne hengessä heille kun antaa
koetatte kaikkenne — uskonnekin.
Teette sen, vaikka harmenis hapsi. —
Oi se on onnesi, kansamme lapsi!

Suuri on onnemme, iloita saamme,
koulumme meitä kun ohjata voi.
Neuvoja niitä nyt noudatakkaamme,
joita se meille niin runsaasti toi!
Kansamme kasveina olkamme oivat!
Saakohon sukumme lastensa voimat!

Kiitosta Herralle kaiuttakaamme!
Hältä on koulumme ystävineen.
Isämme, äitimme, opettajamme
kuuluvat Luojamme lempeyteen.
Heitähän Herramme kätenä käytti,
matkamme maalia meille kun näytti.

Taatossa taivaan nyt turvamme olkoon,
vaikkapa kulkumme vaikea ois!
Maailma myrskyten vastaamme tulkoon,
Kristus on ottava pelkomme pois!
Herratta joudumme varmasti harhaan,
Jeesuksen seurassa kunnian tarhaan.

K. V. Mykkänen.

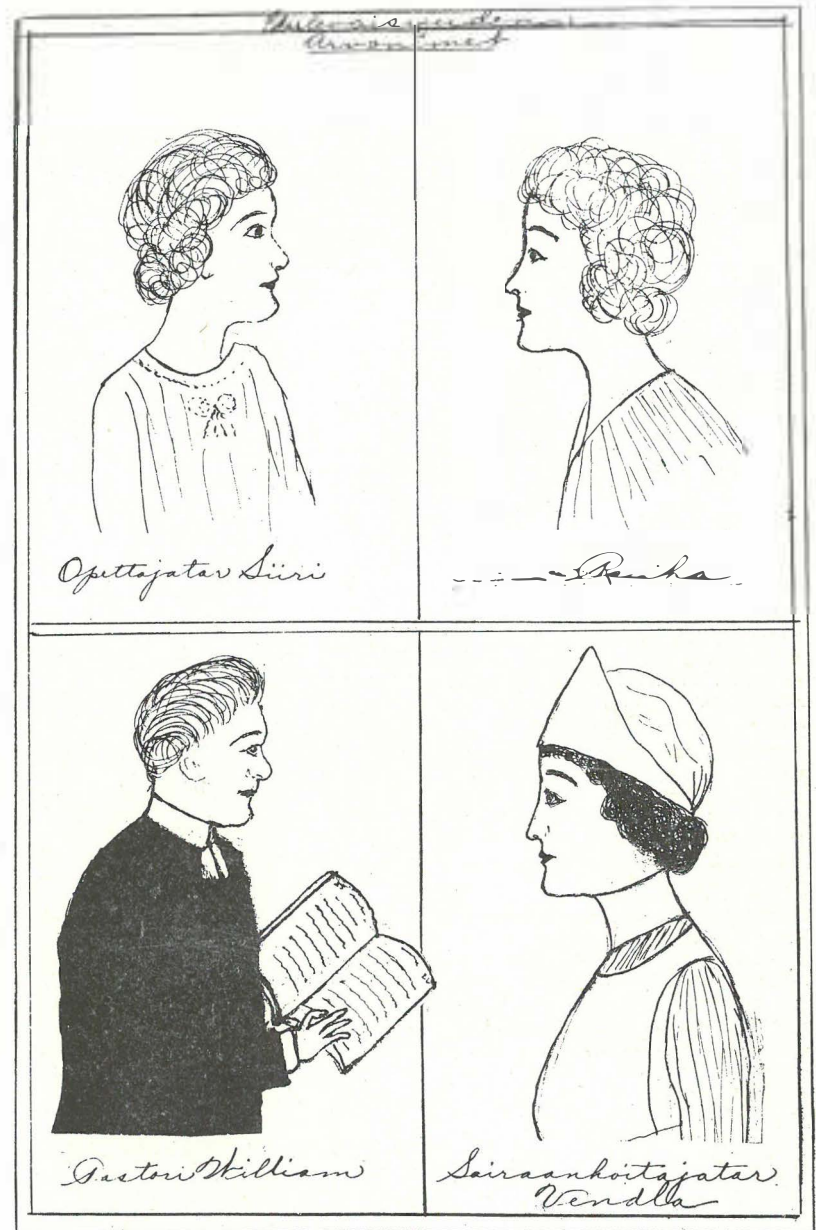

KAUPPAOSASTON KUORO

OPISTON KUORO

JOKEES

Opettaja (Hist.): "Mihin osaan Eurooppaa muhammedilaiset tulivat?"
 Rauha: "Aasiaan".
 Maisteri: "Mahtuuko yhteen sydämeen kahta ämmää?"
 Find the coefficient of expansion of Seniors' brains after taking Physics examination.

Find the No. of calories of heat, it takes to melt the teachers' hearts.
 At the class meeting:
 "What are weeners?"
 "We all know what weeners are, don't we? They are fishes."
 "Minä kukko linnassa — En minä tätä osaa lukea," sanoi Siiri.

FAVORITE SAYINGS

Favorite Sayings.
 Perttula: Get to work!
 Youg: Nest-ce pas?
 Hardy: Less noise please!
 Willman: What's the grand idea here!
 Puska: So much for that!
 Mannerkorpi: Ei se aivan niin ole!
 Kukkola: No, voi, voi!
 Kärkkäinen: Seuratkaa nyt!
 Siiri: Voi, onnoton!
 Vendla: Say, listen! what you call?

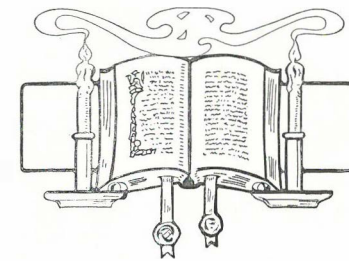
Mykkänen: Jassoo.
 Rauha: On, joo.
 Helmi K.: Kuules!
 Tyyne P.: You know.
 Helmi L.: ● heavens!
 Aina H.: Voi, hirveä!
 Fanny: Vai niin!
 Selma: Eläs nyt.
 Kangas: For Pete's sake.
 Vänni: Älä nyt!
 Mayme: Oh boy!
 Emily: Älähän nyt.

NICKNAMES AND FAVORITE SONGS

Pekkala	"Bill"	"N Everything".
Helmi M.	"Honey"	"Bluebird"
S. Ruohoniemi	"Manager"	"Wee wee Marie"
Martha W.	"Marta"	"Till we meet again".
Helen U.	"Cutie"	"Kisses"
Julia H.	"J"	"On the road to Home Sweet Home".
Tyyne P.	"Piks"	"Jada".
Lillian E.	"Lil"	"On Frenchy."
Lammi	"Lassie"	"Smiles"
Siiri	"Sirkka"	"Muista se".
Williamson		"Im sorry I made you cry."
E. Hietala	"Speedy"	"Are you from Heaven?"
Vendla	"Veni"	"Santa Lucia".
Rauha	"Rufus"	"Old Black Joe."
S. Larsen	"Shark".	
W. Keskinen	"Dainty".	
Mayme L.	"Mamee".	
S. Karppinen	"Sel".	
S. Saari	"Sarah".	
E. Keränen	"Earl".	
I. Hakalahti	"Utah".	
K. Kokko	"Kitty".	
E. Collin	"Goldy".	
Hilja H.	"Betty Love".	
H. Piippo	"Peep".	
Lempi J.	"Vilma".	
Mykkänen	"Ville".	
Fanny L.	"Fan".	
S. Luoma	"Hazel".	

COMMERCIAL DEPARTMENT

Class Motto

We sail to-night,
Where shall we anchor?

Class Colors

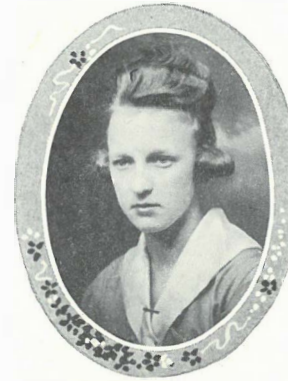
Purple and Gold.

Class Flower

Peony.

Class Officers

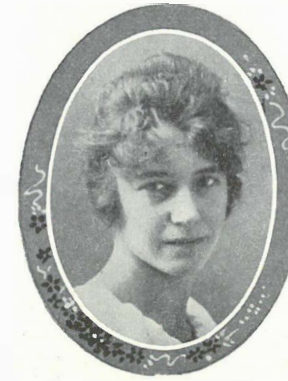
President	Eino Kangas
Secretary	Aina Tammi
Treasurer	Martha Huolle

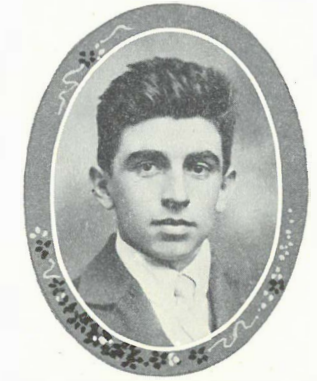
ELSIE COLLINS
"Happy am I with heart
carefree,
Why can't you all be just
like me?"

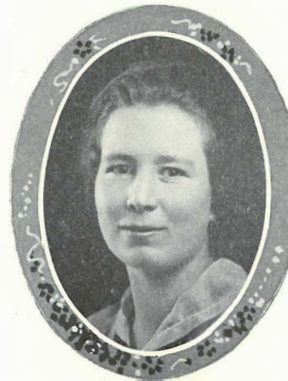
LILLIAN ERICKSON
"Smiles are worth millions."

AINA HAKALAHTI
"I slept and dreamt that life
was beauty,
I woke and found that life
was duty."

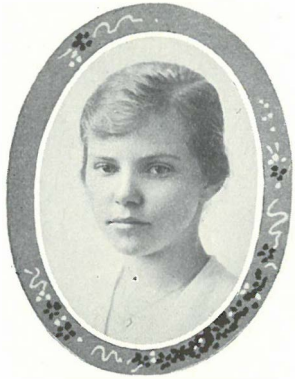
EDWARD HIETALA
"Slow but sure."

JULIA HERRALA
"When a task is once begun
Never leave it till it's done."

LILLY ISOJOKI
"Quiet is she, but — — —."

EMILIA JOHNSON
"Tho't is deeper than all
speech."

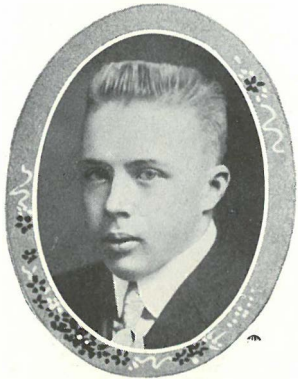
ELMI JÄRVENPÄÄ
"Be thyself through the
stretch and storm of life."

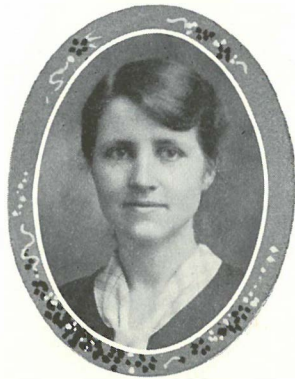
KATHERINE KOKKO
"As happy as the day is long"

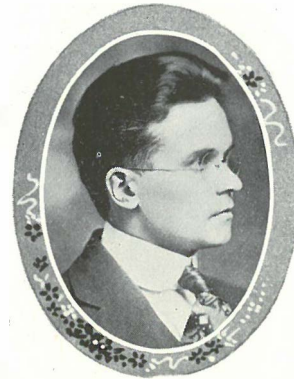
HELMI KUITUNEN
"Attempt the end and never
stand to doubt,
Nothing's so hard but search
will found it out."

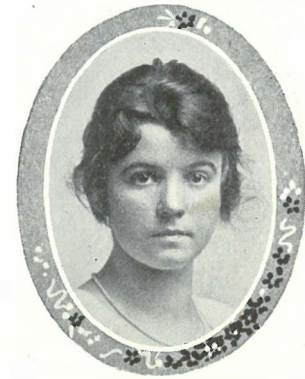
EINO KANGAS
"Diligence is worthy,
Concentration reigns
supreme."

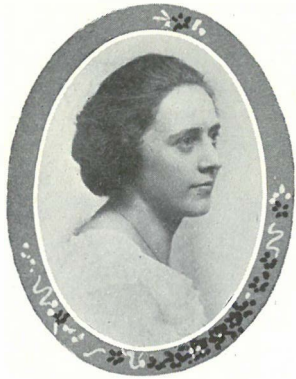
SELMA KARPPINEN
What she wants and asks,
is not pity and charity, but
justice and opportunity.

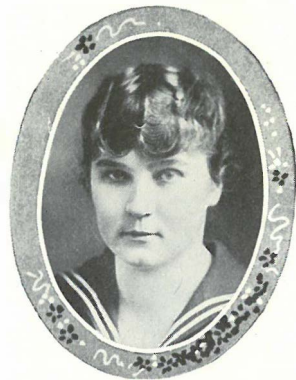
VERNER KESKINEN
"Much wisdom often goes
with fewest words."

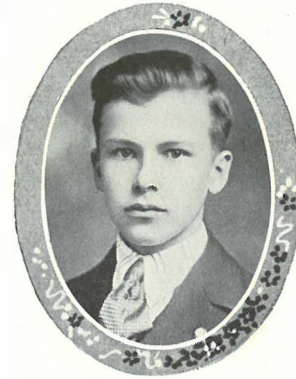
FANNY LAAKSO
"Modesty is its own reward."

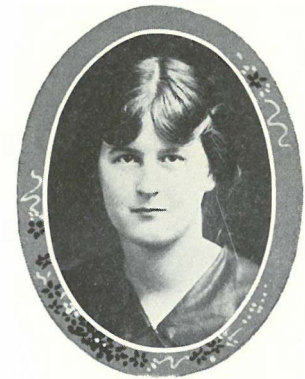
LEMPI JASBERG
"Deeds not words."

ELEANOR KERÄNEN
"A sunny face and disposition
truly."

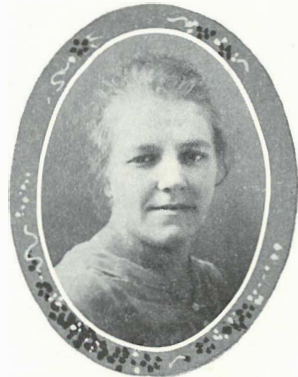
EMIL KARVONEN
"I would make reason my
guide."

KATE LARSON
"Yours is the charm of calm
good sense."

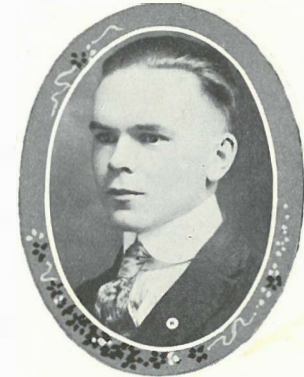
AINA LAMMI
 "She is more fun than a copy
 of "Life."

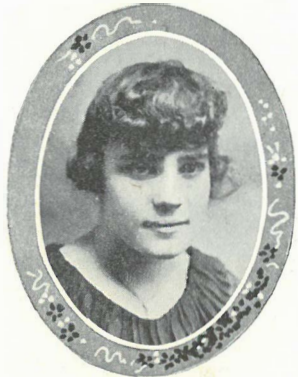
MAYME LAHTI
 "Gentle in manner, firm in
 reality."

MAY PETERSON
 "A merry heart doeth good
 like medicine."

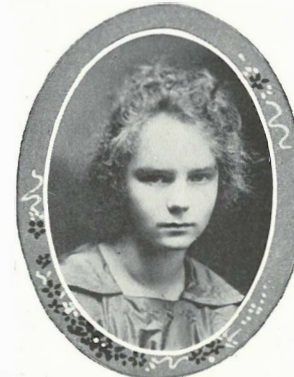
WILLIAM PEKKALA
 "Ability in all things, that is
 genius."

SOPHIE LUOMA
 "Bright and breezy, happy,
 gay.
 Always drives the "blues"
 away."

HELMİ LUNTILÄ
 "Smiles are the songs of
 the soul."

HILDA PIIPPO:
 "So quiet we hardly know
 she's near."

TYNE PIKKA
 "Cheerfully I laugh away;
 Why not?
 Life is only play."

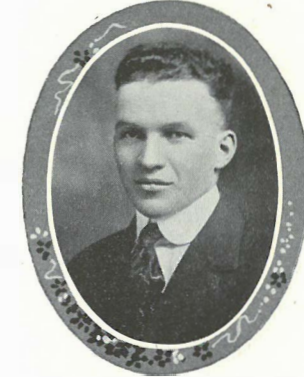
SENJA LARSON
 "In her mind, sadness has
 no place."

HELMİ MÖTTÖNEN
 "Laughing cheerfulness
 throws sunlight on all the
 paths of life."

HELEN OJA
 "Life's a jest and all things
 show it,
 I thought so once, and now
 I know it."

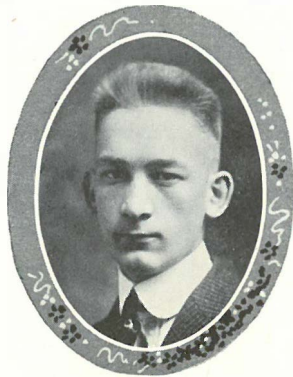
ONNI RANTA
 "I know my lessons every
 day;
 But to recite! It doesn't pay."

SELMA SAARI
"Thy modesty is a candle to thy merit."

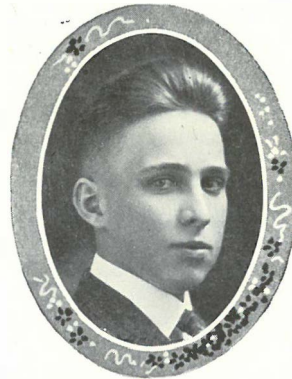
MARTHA VUOLLE
"Nearly always bubbling over, Full of fun, so all should know her."

SANFRIED RUOHONIEMI
"Where there's a will, there's a way."

UNO VÄNNI
"Keep smiling."

TOIVO WILLIAMSON
"Studios, virtuous—an excellent combination."

NYKYAJAN VAATIMUKSIA LIKEMAAILMASSA

ika, jolloin ajateltiin käytännöllistä perehtymistä liikeasioihin liikekasvatuksen ainoaksi tarpeelliseksi tehtäväksi ja yksilöllistä vaurastumista liike-elämän päämääräksi, on ollut ja mennyt liikemaailman näyttämöltä.

Nykyinen liikemaailma pyrkii jalompaan päämäärään, se tahtoo palvella kansoja ja yhteiskuntaa. Nykyisin arvostellaan kansojen ja valtakuntien kehitystä niiden kasvavan kaupan ja teollisuuden mukaan.

Edellä mainituista syistä on käynyt liikemaailmalle välttämättömäksi saada periaatteiltaan tervettä ja voimakasta työväkeä. On myönnettävä, että tieto on kohonnut liikemaailman elinvoimaksi. Liikemaailma ei olisi saavuttanut nykyistä loistavaa asemaansa ilman historiallista tietoa entisyydestä eikä se kykenisi täyttämään suurta yhteiskunnallista tehtävänsä ilman perinpohjaista liikekoulukasvatusta.

Nuorten erikoiskasvatus liike-elämää varten käy päivä päiväältä yhä tärkeämmäksi, mutta liikekoululle ei enää riitä, että se kykenee antamaan liikealalla tarvittavat tiedot, vaan siltä vaaditaan kykyä kehittää henkistä ihmistä ja kasvattaa luonteita.

Vaikka myönnämme, että tieto on liikemaailman voima, on meidän otettava tarkasti huomioon, että luonteet ovat sen elinjuuria. Niistä juurista riippuu sen tuleva mahtavuus sekä liikemaailman ja yhteiskunnan taiteellinen muoto.

Kaukonäköisyyttä kysyy nykyinen liikemaailma. Jo ennenkuin astumme liikealalle, sen yksilöllisiksi tekijöiksi, tulisi jokaisen oppia näkemään se yhteiskunta vaaka, joka häntä siellä odottaa ja johon on kirjoitettu: "Kansan ja yhteiskunnan parhaaksi".

Naiselle ja miehelle, joka ei rohkene tehdä täydellistä tiliä oman itsensä kanssa, vaan pelkää heikkojen ominaisuuksiensa ilmituloa, on tuo suuren yhteiskunnan vaaka loukkauskivi. Hän joko vaipuu raukkamaisuuteen ja tulee tahrapilkuksi ih-

miskunnan historiassa, tahi sitten jää niiden joukkoon, joiden ainoana elämäntarkoituksena on jokapäiväinen toimeentulo.

Muun lisäksi siltä, joka pyrkii itsenäiseen asemaan liikemaailmassa ja tahtoo olla yhtenä tekijänä tässä suuressa yhteiskunnallisessa työssä, kysytään rehellisyyttä, rehellisyyttä, joka kykenee tuhaksi musertamaan omanvoiton pyynnin ja puolustamaan totuutta vääryydenkin keskellä. Tiedämme, että missä rehellisyys on johtamassa, siellä pakenee viha ja kateus, ja liikemieskin muistaa vaikeimpienkin asioiden painostaessa, että hän on tekemisissä ihmisten kanssa, ja koko hänen persoonallisuutensa osoittaa kasvattavaa kohteliaisuutta ja huomaavaisuutta ympäristölleen.

Mutta voidaksemme täyttää tehtävämme liikemaailmassa niin, että siitä koituisi sisäistä tyydytystä itsellemme ja että olisimme edes vähäiseksi hyödyksi sille yhteiskunnalle, jossa elämme, tulee taipumustemme, kykyjemme ja työmme peruspohjana olla ehdoton oikeudentunto ja se tieto, joka raskaan päivätyönkin päätyessä antaa vakuutuksen: "Meidän uskomme voittaa maailman".

S. A. K.

LUCK IN LIFE.

*Luck in life I always sought
From morning till night my only thought.
I pick out the best and straightest road,
And never look for too heavy a load.
This, in this great world of strife
Makes easier all work in our life.*

*Bookkeeping for instance, it seems to me
If you have no luck there'll surely be
At the end of the month, mistakes to find
Which cause an embarrassment in our mind;
Because they must be found in a short time
To keep up in grade and not fall behind.*

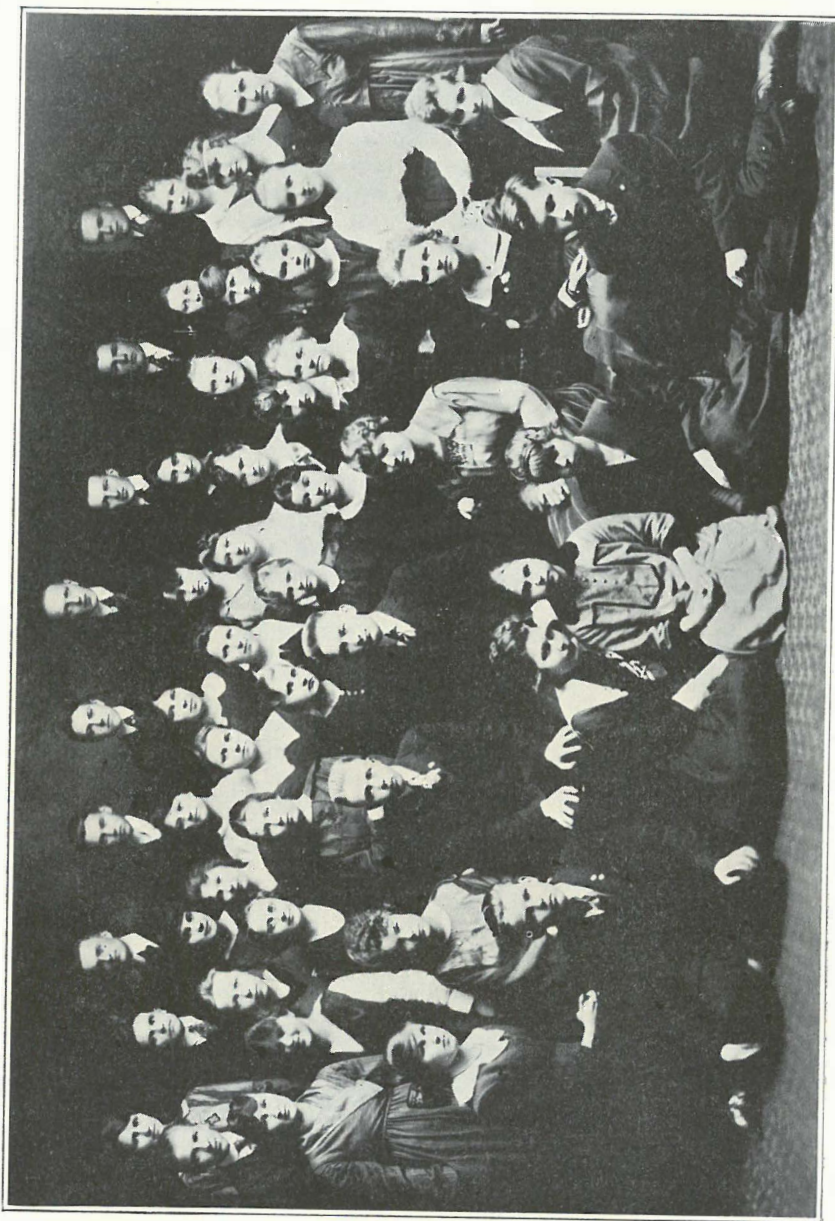
*I remember, that once I had no luck;
In bookkeeping, for three weeks I was stuck.
I hunted, hunted, night and day —
It seemed as looking for a pin, in hay,
And when I found it books and pens
Were flying around like chickens and hens.*

*I think it's true to delay a fight
In schoolwork, if you are not in the right.
Devise for a time without demure
To reveal the conception of which you are not sure
Then: with renewed designs proceed to fight
And work, work till they are just right.*

*There is nothing more well and widely known
Than men with millions of their own.
They had trusted the luck some time ago
For the future's happiness they had done so.
I make it a practice to do the same,
And with this thought I still remain.*

Wm. Pekkala.

COMMERCIAL CLASS

ENONI MUISTOLLE

*Käy kätköstä esille enoni kallis,
sun toki en unhoon siirtyä sallis!*

*Niin paljon sä rakastit orpoa lasta,
et laannut sä palkatta rakastamasta.*

*Ja paljon sä uhrasit, ääneti, hiljaa;
se kylvi mun sieluuni siunausviljaa.*

*Ja kaikki sä kärsit hiljaisna aivan
ja multakin poistelit huolet ja vaivan.*

*Sä siunasit lapsesi unehen illoin,
näin kasvatit kallista uskoa silloin.*

*Nyt itse mä käteni ristihin liitän;
sun eestäsi, eno, mä taivasta kiitän.*

Fanny M. Laakso.

KEVÄT JA NUORET

*Jopa pohjolan maille taas ennättää
tuulet leppoiset etelän puolta.
Oi, sä kuuleppa, kuinka jo helähtää
lintuin lauluja metsästä tuolta!*

*Ylös, nuoriso, nouse ja ponnahta
kuni kukkanen hankien alta
Älä nuoruuden aikanas uinahda,
sinun käsissä kevään on valta.*

*Purot rientävät riemuiten latujaan,
ja ne kiveltä kivelle hyppi.
Innoin nuorikin laulelee laulujaan,
elon voimasta rinta kun sykkii.*

*Jospa puhtaita nuorison toimet ois
kuni kukkasen kaunihin verhot!
Varmaan elämä heillekin onnea tois,
ja he kulkisi tietään kuin perhot.*

*Süspä puhdasna elämä säilyköön,
että työmme hedelmän kantaa.
Usko, rakkaus sieluissa päilyköön;
kerran enkelit kotihin kantaa.*

Helmi J. Möttönen.

THE HIKES

How pleasant it is to seek the unsullied retreat of nature, and there to dwell, amid colors and sounds and fragrances of such rare virtue as cannot be obtained in the marts of men: to walk and rest be renewed in soul and body!

On one fine Saturday morning about eight o'clock, when the sun sifted through tawny leaves in autumn, about fifty boys and girls hiked forth to field and wood to our dear old "College Grounds."

With pails and baskets we entered the little cottage, which is situated on the banks of Portage Lake, and soon some hair-raising stunts were performed gathering wood for our fire, and descending to the lake for the water for our coffee. Here too, our exhausted and hungry selves were refreshed by the sandwiches and coffee that our chief cook Miss Sjoman, had prepared in the meantime.

After lunch we talked, took pictures, and played games until four o'clock and then prepared for our homeward journey. This was the first of the series of hikes which were taken to the "College Grounds."

On the evening of December 7th, the "Convent Society" hiked to Atlantic. Some went forth on ski while the others

walked. After arriving at the hall where the evening was to be spent, the members of the society began their program prepared for the evening, and after the program the kind women of Atlantic entertained us by a splendid lunch. As the late hours of the night were close at hand we left the little town and hiked four miles down a hill and valley country road. The road was a winding ribbon stretching far ahead. All things were wrapped in silence, and silver moonlight dripped from the pale lamp swinging softly in the vast heavens. Sometimes we, too, were wrapped in darkness, as our road led us between fields or clumps of trees.

For some time we tramped on down the road singing gay songs, and running ahead of one another. We proceeded to our respective homes at 12 p. m. and prepared ourselves for slumber.

The following day was another day of excitement as the Temperance Society made its long-planned-for two mile hike to Dodgeville.

Here too, an interesting program was given and we had the opportunity of being entertained by the ladies of Dodgeville with some hot coffee and cakes. After lunch we continued our program and hiked back home again.

These two hikes to Atlantic and Dodgeville were very interesting and renewed our fatigued souls and bodies for the following weeks of study. Several of us suffered from sore muscles, but life soon came back to its ordinary common stage again.

A. L. L.

CLASSIFICATION

The worst tease	Uuno Vanni
Best booster girl	Aina Lammi
Best booster boy	Wm. Hedman
Best joker	Art. Alatalo
Most industrious girl	Pearl Kuitunen
Most industrious boy	Onni Ranta
The prettiest girl	Eleanor Keränen
The handsomest boy	Wm. Pekkala
The fussiest girl	Martha Wuolle
The fussiest boy	Wm. Savunen
The most popular boy	Toivo Williamson
The most popular girl	Helmi Möttönen
The gayest laugher	Elsie Collin
The sweetest lass	Helmi Lunttila
The quietest girl	Hilda Pippo
The hardest worker	Emil Karvonen
The bashful girl	Lillian Erickson
Most gentlemanly lady	Selma Saari
Most popular girl with teachers	Lempi Jasberg
Most popular boy with teachers	Eino Kangas
Most athletic girl	Tyynne Pikka
The particular Miss	Mayme Lahti
Most accomodating girl	Sophie Luoma
The shorthand shark	Senja Larson
Most dignified lady	Elmi Järvenpää
Least fussed boy	Elmer Kujala
Always-on-time	Katherine Kokko
Our best friend	Miss Pertula

NOTICE!!

- For sale.** My standing with the teachers. — Eino Kangas.
For Sale. My most attractive possession—my hair. — C. Törmälä.
For Sale. The group around me **even** when I'm busy. — E. Kujala.
For rent. My seat in front of the room. — H. Möttönen.
For Sale. My walk to Ripley. — Senja Joensuu.
For Sale. The Business Manager. — A. Lammi.
Wanted. A Hymn Book in Chapel. — P. Kuitunen.
Wanted. A Tall Friend. — L. Erickson.
For Sale. My prominent position in the Commercial Choir. — Fannia Laakso.

CALENDAR

1918

SEPT.

- 8—Enrollment.
- 9—Lessons given.
- 10—Regular classes,
- 14—First trip to college grounds,
- 20—The great welcome party,
- 21—Second trip to college grounds; dug potatoes,
- 25—Miss Lassey and Miss Young entertain Sophomeres and Seniors with supper in the woods.
- 27—First class meeting of Seniors,
- 28—Vendla and Siiri got a ride in in the Suomi Auto,
- 28—Convent society held its first meeting,

OCT.

- 5—Temperance society held its first meeting,
- 6—Dr. Nikander preached in the F. E. L. church. All the college people were in church,
- 11—First F. D. Club meeting,
- 11—Antti Pesonen buried,
- 13—Trip to the poor house,
- 14—Commercial gum chewing prohibited,
- 15—Taito Kantonen held services in F. E. L. church,
- 23—College closed on account of "flu",
- 29—Miss Lassey left for Ohio,
- 31—First snowfall, — Halloween,

NOV.

- 8—Six girls locked out after 10:00,
- 9—Rumors of peace, great parade,
- 11—World's peace was declared,
- 15—Mr. Valkeapaa visits college,
- 16—Lecture by Vendla in Selma's apartment at 10:30 O'clock,
- 17—"Koitto" choir gave a concert in Calumet,

- 20—Billy and brother Bill clean about 50 lbs of fish,
- 27—Philomathic party. A. Kuusisto held services in church.

DEC.

- 1—College concert at Lincoln hall,
- 7—Hike to Atlantic,
- 8—Hike to Dodgeville,
- 12—Kathryn Makinen operated at Hancock Public Hospital,
- 13—Bazaar given by the girls for the benefit of college,
- 15—20—Seargent Malkamaki visits college,
- 20—Fall term closed,
- 25—Christmas Day,
- 27—Skeing to Onnela,
- 29—Fanny entertained some students at her home,
- 31—Reception at the college for those, who were here for xmas vacation,

JAN. 1919.

- 1—New Year's Day. Farewell lunch served for Mr. Lepisto, exmanager, at 8 p. m.
 - 9—Eleonora Keranen operated at the hospital,
 - 11—Dr. Nikander was paralyzed,
 - 13—Sad news — Dr. Nikander died,
 - 17—Dr. Nikander's funeral,
 - 27—School opened for spring term,
- ### FEB.
- 3—Ida Kaarto operated at the hospital,
 - 4—Rauanheimo lectured in Lincoln hall,
 - 5—Mykkanen held services in F. E. L. church,
 - 7—Welcome party. — Good time,
 - 8—Pictures taken for the annual,

- 9—Saima burned her tongue twice in eating apple pie,
 15—First B. B. practice,
 20—Board of Directors meeting,
 22—Washington's Birthday. Races in town,
 23—Mrs. Elli Suokas-Steinback concert for benefit of college,
 28—84th Anniversary of Kalevala.

MARCH.

- 1—Hike to Coburntown,
 2—"Koitto" choir concert at Boston,
 7—Paldanius operated at the hospital,

- 8—Sleigh ride party to Hubbell,
 8—Siiri and Miss Hardy sprain their thumbs in playing Basket Ball,
 8—Skeing in p. m. — Snaps shots of skeirs,
 10—Rev. V. Kuusisto and Mr. T. Makinen from Crystal Falls visited here.

- Mr. L. E. Steinback from Lead So. Dak. visited college and lectured at the commercial side.
 14—Commercial party at Boston.
 22—Suomi goes to press.

S. J. K.

DR. FRANCIS A. MARCH'S

History of the World War

with an Introduction by his brother General Peyton C. March, Chief of Staff of the U. S. Army.

500 pages — — 200 illustrations

Price of Library Edition full Kraft Leather

Morocco grain covers \$3.75
 Liberty Edition, Cloth covers \$2.75

—o—

The Life of Theodore Roosevelt

By WM. DRAPES LEWIS

500 pages — — 200 illustrations

Full Kraft Leather CCovers .. \$3.00
 Cloth binding \$2.25

—AGENTS WANTED—

C. F. ASIALA

General Agent.

L. Box 368 --:-- --:-- Hancock, Mich.

Tuoretta, Suolattua ja Palvattua Kalaa

on meille monta eri lajia teille tarjottavana.

FRANK EILOLA & CO.

Cor. Quincy & Lake Sts.

HANCOCK, MICH.

Photography

With us is more than a mere trade, we take as much pride in making a fine portrait of as you will in getting it.

Why not sit for us today? You'll be a day older tomorrow.

Bring your films to our Kodak finishing Department.

C. A. Silven & Co.

"PHOTOS OF QUALITY"

HANCOCK, MICH.

William Johnson

—o—

HEINIÄ,
 KAIVOSPÖLKKYJÄ,
 RATAPÖLKKYJÄ,
 SAHATUKKEJA,
 OLKIA,
 POLTTOPUITA,
 KIVIHILJÄ.

—o—

—Kaikellaista ajotyötä tehdään—

—o—

PUHELIN SOUTH 806.

THE ELY STORE CO.

Käsittelen aina
ensiluokan ruo-
katavaraa.

Ely Finnish
Stock Co.

SUURIN SUOMALAINEN

Ruoka- ja Sekatavara
-Kauppa-

VERMILLION ALUEELLA

Ely
Photo Studio

KORKEANLUOKAN
VALOKUVAAMO
ERIK ANTTILA, omistaja.

ELY, --- --- --- MINN.

KUKKONEN
STUDIO

105 QUINCY ST.,

HANCOCK, MICH.

Kaleva Cafe

HENRY MOILANEN, Prop.

211 Quincy St.,

HANCOCK, MICH.

—HOME BAKING—

Parhaimman Tavarain

KOHTUULLISILLA HINNOILLA
SAATTE EHDOTTOMASTI

HENRY SAKARIN
LIIKKEESTÄ

Quincy-kadun ja Rautatie-avenuen
kulmassa

HANCOCK, MICH.

John Latva

PINE STREET,

HANCOCK, MICHIGAN

Farmareita
halutaan!

Meillä on myytävänä satojatuhansia eekkereitä metsit- ja kaskimaita. Tulkaa ostamaan, asettukaa maanviljelijöiksi ja omistakaa oma, rauhallinen maalaiskotiinne.

J. H. Jasberg

1616 Quincy Street,

HANCOCK, MICH.

Suutari

Oskar Tuovinen

616 QUINCY ST.,

HANCOCK MICHIGAN

City
Drug Store

—PRESCRIPTION STORE—

HANCOCK, MICH.

Vapaasti
Lääke-Kirja,

jossa yli 25 eri miesten ja naisten tautia, ja niiden parantaminen, ovat selitetty. Kuten Vatsakatarrri-Lapamato-Huono- ruoansulatus- Huono-Veri-Munuais ja Rakko taudit — Reumatismi-Heikkous-Naisten taudit y. m. Myöskin täydellinen luettelo suomalaisista lääkkeistä.

Elkää myrkyttäkö elimistöänne Patentti-lääkkeillä, eli lääkekompaniain sekoituksilla, vaan käyttäkää oikeita Suomalaisia lääkkeitä.

Kirja lähetetään vapaasti jokaisellen (ei Suomeen). Pyytäkää lääkekirja N:o 5.

Lignelli'n Suom. Apteeki

Osoitteella: P. A. Lignell Co.

Superior, Wis.

OJALA
BROS.

Choice groceries, meats and general merchandise.

Phone orders received prompt attention.

718—720 Quincy St. Telephone 388
HANCOCK, MICHIGAN

OWL
Drug Store

D. S. COON, prop.

Hancock. Michigan

UUSI SUOMALAINEN

Rauta-Kauppa

Ens. Kansallis Pankin rakennuksessa.

J. P. NELSON

HANCOCK, MICH.

VARMASTI

Säästätte R a h a a

ostamalla meiltä. Varastomme on monipuolinen.

M. Kivi & Co.

SOUTH RANGE, MICH.

L. Kangas & Co.

SOUTH RANGE, MICH.

myypi ruokatavaraa kaikista laadusta. Tavara ensiluokkaista. Käykää kysymässä hintoja.

Jos me viitsimme sanoa teille oikein **SUOMEN TOTUUDEN**, niin kylä se on sillä lailla, että kun teette ostoksenne meiltä, niin saatte rahallanne täyden arvon, ja hyvän omantunnon itsellenne.

The Eben Farmers Co-op. Store Co.

EBEN JCT., MICHIGAN

Miners' Store

903 Iron Street.

NEGAUNEE, MICHIGAN

On edullisin paikka ostaa tavaroitanne.

P. AUNO

SUUTARI

H. MUINONEN

207 Iron St.

Negaunee, Mich.

Lukkarinen & Mattson

GROCERIES

and

PROVISIONS

207 IRON ST., NEGAUNEE, MICH.

Phone 201.

Phone 258.

O. W. Paananen

CUSTOM TAILOR

438 FIFTH ST., CALUMET, MICH.

Kaikin puolin tutustumalla Liikkeeseemme

pääsette vakuutukseen siitä, että alamme kuuluvaa palvelusta tarvitessanne on oma hyötynne kääntyä juuri meidän puoleemme.

Sorsen Bros. & Co.

Räätäli-Liike

SUITE 330, 443 S. DEARBORN ST.

CHICAGO,

ILLINOIS

Tyyne A. Jarvis

SUOMALAINEN

Valokuvaaja

414—5:des katu,

CALUMET,

MICHIGAN

SUOMI-OFISTON

Läpipääsevä Luokka 1919

pyytää lausua vilpittömät kiitokset liikemiehille heidän 'Suomeen' antamistaan ilmoituksista.

Just arrived 2000 New player

PIANO ROLLS

Come in and hear them.

Grinnell Bros.

311 QUINCY STREET,

HANCOCK, MICH.

—o PARAS o—

Kenkä- Hospitaali

THOMAS GRASSESCHI, Prop.

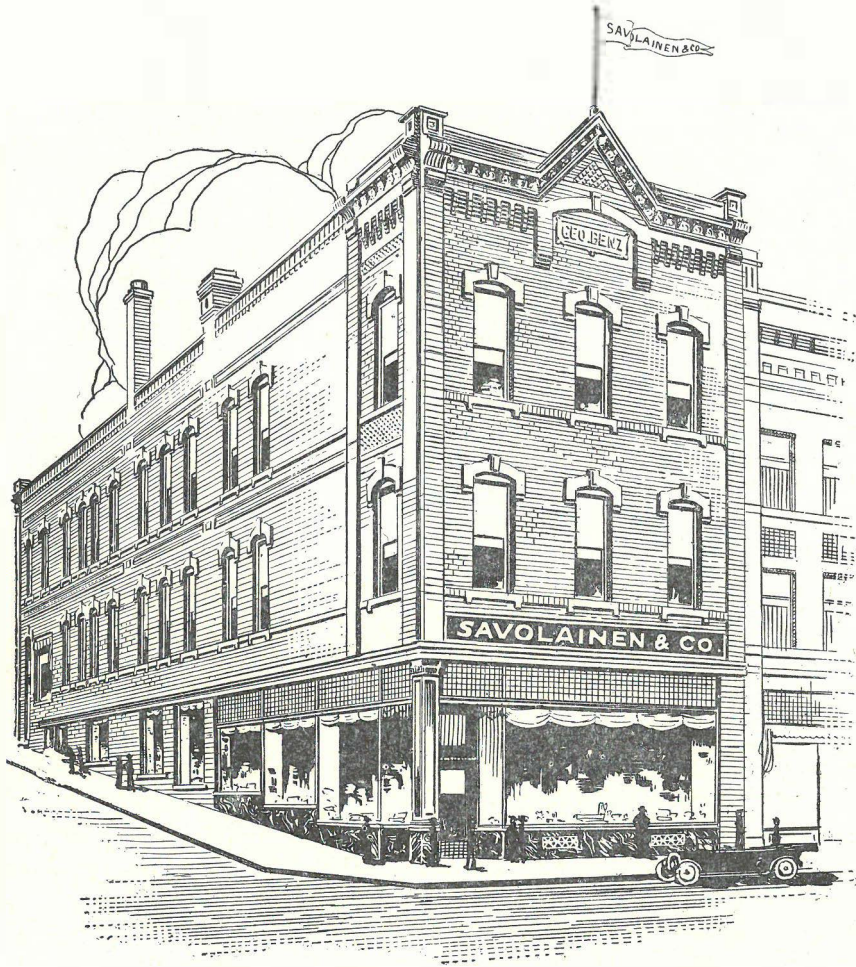
520 Quincy St. Telephone 1366-R

GREEN STAMPS GIVEN.

SAVOLAINEN

Perustettu 1882

DULUTH, ELY, VIRGINIA, MINN.

Parhaita timantteja, kelloja, kultatavaroita, leikattuja lasia, hopea- ja hopeoituja tavaroita.

Ostomme suurissa summissa tekee meidät kykeneviksi myymään parhaita tavaroita halvimmillä hinnoilla.

SAVOLAINEN & CO.
AIKAANSA SEURAAVIA KULTA- JA HOPEASEPPIÄ.

SUPERIOR KADUN ja LAKE AVE. KULMASSA, DULUTH
VIRGINIA, MINN. — ELY, MINN.

Suomalais-Luterilainen Kustannusliike

Hancock, Michigan

Sanomalehtien ja kirjain kustannus-
liike. - Tukku- ja vähittäiskirja-
kauppa. - Musiikkikustan-
taja. - Kirjapainoliike.
Kirjansitoma-
liike.

Alallaan suurin suomalainen liike
Amerikassa. Tarvitessanne näiden
alojen tuotteita, kääntykää luotta-
muksella puoleemme.

Suomalais-Luterilainen Kustannusliike

Hancock, Michigan